

Stormagtsledere samles på G20 i et historisk øjeblik for at stoppe krig, vende sig mod nyt paradigme

Den 26. juni (EIRNS) Statsoverhoveder er allerede på vej eller er ankommet til Osaka, Japan, til G-20-topmødet den 28.-29. juni, hvor der på sidelinjen er adskillige møder mellem stormagternes statsoverhoveder. Blandt de mange bilaterale og multilaterale møder er de meget betydningsfulde samtaler på tomandshånd mellem blandt andre præsident Donald Trump og de tre ledere, den kinesiske præsident Xi Jinping, den russiske præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi. Disse udgør den historiske mulighed for at tilsidesætte de intense beskidte operationer som Russiagate eller Trumpgate, rettet mod det amerikanske præsidentskab og det amerikanske folk, og dæmoniseringen af Kina og Rusland via netværk fra det døende Britiske Imperium og de finansielle kredse, hvis geopolitiske kneb for at sætte USA op imod Rusland, Kina, Iran, Syrien, Venezuela og mange flere truer med altomfattende krig.

I dag, samtidig med at Trump var på vej til Japan, var LaRouche PAC-aktivister i Kongressen, Capitol Hill, for at distribuere vigtige oplysninger til alle de 535 kongreskontorer, især offentliggørelsen af de to nye videoer – “Schiller Instituttets mindehøjtidelighedskoncert: Lyndon H. LaRouche, Jr. Triumf (1922-2019)” og “dokumentarfilmen LaRouche: Robert Muellers Første Lejemord”; samt 24. juni-erklæringen: “Stop Tredje Verdenskrig, rens LaRouche”. Lyndon LaRouches historie viser tydeligt hans enestående udviklingsprogrammer og interventioner, baseret på principper der er hårdt tiltrængte på nuværende tidspunkt, og en rensning af hans navn vil frigøre ånden og modet til at virkeliggøre

hans vision.

LaRouche PAC uddelte også en ny national pressemeddelelse til Kongressen: "Når fremtidige historikere ser tilbage på denne uge, vil de så se et vendepunkt eller en nedstigning til vejen mod helvede?" Denne erklæring påpeger, at: "Mens præsidenten tager til Osaka, hvor lederne af USA, Rusland, Kina og Indien har brug for at være frie til at diskutere en firemagtsaftale for fred, udvikling og en ny finansiel arkitektur, bliver spøgelse af den ultimative krig brugt til at terrorisere verden og skifte emnet. Det må ikke tillades. "Faren for krig vil være i fokus på LaRouche PAC's fredags-webcast 28. juni med vært Matthew Ogden og gæst Paul Gallagher, der vil rapportere om truslen om en gentagelse af den cubanske missilkriser fra 1962.

Den særlige krigsrisiko som LaRouche PAC-erklæringen afslører, er, at nyligt vedtagne love har givet bemyndigelse til et U.S. Cyber Command med beføjelser til at udføre angreb på andre nationer uden præsidentens godkendelse eller endda viden! Det fratager præsidenten muligheden for at udvise dømmekraft, for at forhindre ubegrundede angreb, modangreb og total krig, netop som Trump heldigvis gjorde i sidste uge for at stoppe et militært angreb på Iran. Den slags lovløshed og korrupsion af institutioner, der ville oprette et sådant fordækt Cyber Command opstod i løbet af de seneste år af den vanvittige Russiagate-periode, iscenesat af den britiske efterretningstjeneste og dens amerikanske kriminelle partnere.

Så i går kommer der, fra de samme netværk af krigshøge i enten den neo-konservative eller liberale fraktion, en ny trussel for at sabotere G20-mødets "Fire Magts"-potentiale. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, udstedte et ultimatum til Rusland, at landet har fem uger til at afmontere sit "SSC-8" missilsystem, "ellers". Denne trussel står på dagsordenen for NATO's forsvarsministres møde i Bruxelles. Det vil sige, at inden den 3. august skal Rusland destruere en bestemt klasse af missiler, som Stoltenbergs hævder er i strid med traktaten

om mellemdistanceraketter fra 1987 (INF). I dag kom det russiske svar. Viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde, at når NATO's "trusler begynder at udmønte sig i virkelige handlinger, bliver vi nødt til at træffe militære modforanstaltninger."

NATO har således startet en ny anti-russisk balancegang på randen krig umiddelbart før det kritiske G20-topmøde. På trods af alt dette gav Trump i dag udtryk for sin glæde over tanken om at rådføre sig med sine "venner" i den kommende uge. Han sagde om Kina: "Jeg ønsker at have et godt forhold til Kina. Xi er en tæt personlig ven – han er fantastisk."

NYHEDSORIENTERING JUNI 2019: Rens Lyndon LaRouches navn for at forhindre krig

Download (PDF, Unknown)

Her er mere af Helga Zepp-LaRouches webcast fra side 2.

[Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig](#)

[Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019](#)

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne

uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Institutet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Institutet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: For mange mennesker vildet sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouches navn ikke renses, tror jeg ikke, at vi kan stoppe de nuværendetrommehvirvler for Tredje Verdenskrig. At rense hans navn og neutralisere den krigsmaskine, som driver verden mod Tredje Verdenskrig, er en og samme ting. For det er netop det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af, at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse. I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen »The LaRouche Case (LaRouche-sagen)«. Jeg vil opfordre alle seere, alle jer som ser dette program, til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den; send linket til enhver mulig kontakt, I har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen I kender – og hjælp os med

at sprededette internationalt (se: www.schillerinstitut.dk/si/?p=27712).

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og ødelæggelse af det amerikanske retssystem i USA's historie. Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for at rense LaRouches navn. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne, hvor absolut påtrængende det er, og hvor tæt vi er på, hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at an-gribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: »Dette er ude af proportion«, og han aflyste angrebet. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse. Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og såvidere – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al

sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for at Trump mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finder en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er rensning af Lyndon LaRouches navn helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt »Russiagate«, og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche

ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {*New York Times*}

efter al sandsynlighed lakkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på

noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korrruptionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end nogensinde før i at advare om krigsfaren. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende

resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentliggjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af ‘Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk’, der ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer, seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i

1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche intervenserede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere,

mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og Kinas fremgang må inddæmme – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde

begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

Se foredragsrækken om LaRouches liv: Jordens sidste 50 år og Jordens næste 50 år

1: Oversigt: Den enkeltes rolle i historien. [Klik her.](#)

Helga Zepp-LaRouche. En person kan ændre historien, og den mest magtfulde kraft i historien er ikke våben, penge eller hæere: det er ideer. Lyndon LaRouche udnyttede denne indsigt og brugte den til at ændre verden. I dag ses frugterne af hans årtier lange organisering, sammen med mange kolleger og hans kone Helga i potentialet for internationalt samarbejde, som eksemplificeret af det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ. For at undgå den truende mørke tidsalder, som atomkonflikten mellem USA og Rusland udgør, er det vigtigt med en forståelse af den nødvendige renæssance.

2: LaRouches ufuldendte krig for en ny økonomisk verdensorden. [Klik her.](#)

Dennis Small. Historien om kampen for en retfærdig, ny økonomisk verdensorden (NWE0), baseret på nord-syd-samarbejde og udvikling, er et perfekt eksempel på hvordan ideer, og faktisk udelukkende ideer, skaber historien. De ideer, omkring hvilke de første kampe for en NWE0 blev udkæmpet, især i

perioden 1979-1983, og begrebet om hvordan man fører denne krig, blev udviklet af Lyndon LaRouche.

Han påviste, at denne politik ville være til gavn for både nord og syd. Hans metode var at fremlægge de underliggende filosofiske begreber og det videnskabelige fysisk-økonomiske grundlag for at bevise, at en sådan tilgang rent faktisk kan fungere. De politiske relationer mellem de store hovedpersoner i denne kamp, Mexicos José López Portillo og Indiens Indira Gandhi, blev også bevidst fremmet af LaRouche. Og da en flanke opstod, da Ronald Reagan overtog præsidentskabet i USA i januar 1981, kastede LaRouche sig over den for at bringe de kræfter, der rent faktisk kunne besejre fjenden og vinde den strategiske krig, ind i kampen. Dette er genstand for en lektion i uafsluttet krig.

#3: Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie. Klik her.

Will Wertz. I et essay han skrev, som blev udgivet i foråret 1993 med titlen »Om Gud«, skrev han: »Hvis vi måler historien med standarden, at hver person er imago viva Dei, får vi en komplet anderledes opfattelse af historien, end det, som er beskrevet i vores tåbelige lærebøger fra universiteterne og lignende steder«. I et efterfølgende essay, udgivet i tidsskriftet Fidelio i efteråret 1993 med titlen »Historie som videnskab«, fortsatte Lyndon LaRouche: En rigoristisk definition af begrebet »historie« begynder med det faktum, at den fortsatte eksistens af den menneskelige art er styret af et princip, som ikke eksisterer for andre arter.«

#4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur. Klik her.

Liliana Gorini og John Sigerson. LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-

banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Klassisk musik: Den tyske dirigent Furtwängler blev den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

5. Det amerikanske system, LaRouche-Riemannsk økonomi, og et Måne-Mars projekt. Klik her. Den findes nederste på siden.

Ben Deniston og Paul Gallagher. Den 23. marts 1983 traf præsident Reagan en beslutning – trods stærk modstand fra sine rådgivere – om at gøre LaRouches strategiske forsvarsinitiativ (SDI) til USA's politik. Det var en del af LaRouches rumprojektforeslag for en ny æra af potentielt set ubegrænset fremskridt.

Alle kan også ses på LaRouchePAC's hjemmeside. Klik her.

**Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig
Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga**

Zepp-LaRouche den 21. juni 2019

Det centrale tema for Helga Zepp-LaRouches webcast i dag er, at dagens udgivelse af de to dokumentarer om Lyndon LaRouches liv og livsværk leverer vigtige våben til at besejre det apparat, der har ført os frem til det punkt i går, der lå mindre end ti minutter fra udløsningen af 3. Verdenskrig. Den internationale mobilisering for at rense LaRouche, sagde hun, er den eneste måde at stoppe 3. Verdenskrig på. Hun opfordrede gentagne gange seerne til at deltage i at opnå det bredest mulige publikum for disse to videoer.

Præsident Trumps beslutning om at afblæse et angreb på Iran, ti minutter før det blev iværksat, er en utrolig historie! Efter hans tweet som afbrød angrebet i sidste øjeblik, et tweet der blev udsendt lige efter at New York Times rapporterede om "den dobbelte magtsituation" i den amerikanske regering vedrørende beslutningen om at optrappe cyberkrigsførelsen mod Rusland, er spørgsmålet der bliver rejst af mennesker over hele verden: "Hvem er det lige, der træffer beslutninger i Washington?"

De britiske imperialistiske, geopolitiske netværk, der [i sin tid] stod bag lanceringen af "Få-fat-på-LaRouche-udrykningsstyrken", er de samme som dem der står bag dagens krigskampagne. Målet, for dem der retsforfulgte ham, var LaRouches ideer, som skinner gennem de to dokumentarer, der blev udgivet i dag. Disse ideer kan realiseres, begyndende med topmøderne mellem Trump og præsident Xi og med præsident Putin på topmødet i G20 næste uge. Som dokumentarerne viser, er det apparat, der presser på for krig, efter dets bestræbelser på at fjerne Trump, det samme som uberettiget gik efter LaRouche. Mens krig lige netop blev undgået denne gang, vil der komme flere hændelser, der kan føre til krig, hvis ikke dette apparat bliver stillet for retten.

Der er i dag ikke noget spørgsmål der er vigtigere, end at bringe en forståelse af dette til det bredeste udsnit af befolkningen over hele verden.

Afskrift af uddrag:

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Instituttet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jo, altså, for mange mennesker vil det sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouche ikke frifindes, tror jeg ikke at vi kan stoppe de nuværende trommehvirvler for Tredje Verdenskrig: Fordi hans frifindelse og neutralisering af krigsmaskinen, som driver Verden mod Tredje Verdenskrig, det er en og samme ting. Fordi det netop er det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af at han

var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse.

I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen "The LaRouche Case (LaRouche-sagen). Jeg vil opfordre alle seere, alle Jer som ser dette program til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den; send linket til enhver mulig kontakt, du har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen du kender – og hjælpe os med at sprede dette internationalt. [[https://schillerinstitute.com/blog/2019/06/20/feature-video-the-Larouche-case-Muellers-først-hit-job /](https://schillerinstitute.com/blog/2019/06/20/feature-video-the-Larouche-case-Muellers-først-hit-job/)]

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og destruktion af det amerikanske retssystem i USA's historie.

Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for frifindelsen af Lyndon LaRouche. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne hvor absolut påtrængende det er, og hvor tæt vi er på hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at angribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange

dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: "Dette er ude af proportion", og han aflyste angreb. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse.

Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og så videre – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk-flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for Trump at mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finde en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er frifindelsen af Lyndon LaRouche helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt 'Russiagate', og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for

et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {New York Times} efter al sandsynlighed lakkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men

iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korruptionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end nogensinde før i at advare om krigsfaren. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også –

umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbneenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentliggjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af 'Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk', der ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen

mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer, seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche interвенerede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde,

at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og Kinas fremgang må inddæmnes – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance

for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

Se og del: Dokumentarfilm om at rense Lyndon LaRouches navn.

Skriv gerne under for at rensse LaRouches navn: klik her.

Læs også afskriftet (på engelsk) nedenunder.

Trailer:

Den 21. juni offentligjorde LaRouchePAC en 80-minutters dokumentarfilm, som opfordrer til at rensse Lyndon LaRouches navn, "Hvorfor Lyndon LaRouches navn skal renses" (primært med uddrag af de uafhængige høringer fra 1995 om justitsministeriets embedsmisbrug – med Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, USA's fhv. justisminister Ramsey Clark, og LaRouches sagfører Odin Anderson).

Hjælp med at få denne nye video til at gå viralt.

I samarbejde med Helga LaRouche lancerer vi en international mobilisering for at få så mange som muligt (medlemmer, tilhængere, aktivister, kontakter osv.) til at dele, promovere og sprede videoen.

Kan du gøre en særlig indsats for at nå ud til kontakter med vigtige e-mail-lister, hjemmesider, blogs, Twitter, Facebook osv. og bede dem om at cirkulere dokumentaren. (Du kan naturligvis også hjælpe ved at promovere det via dine egne lister/sociale medier/eller hjemmeside)

Med den rette koordinerede indsats kan vi få videoen til at gå viralt.

Afskrift på engelsk:

The Case of LaRouche: Robert Mueller's First Hit Job

The Case for the Exoneration of Lyndon LaRouche

June 21, 2019

[music]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: The most important in history is ideas, especially those ideas which move mankind forward; which are ideas which make the life of generations to come more human.

For me, the biggest crime of what happened to my husband is not that he was innocently in jail. I'm not saying it was not a hard time, because it was. But the lack of the ability to have important ideas govern history; that is the biggest crime. Lyn, while he was incredibly courageous of producing creative work while he was in prison – I mean, he did more in prison than any of us outside, and he put us to shame.

But nevertheless, I will only give you one example. In 1989, he was already in jail for nearly one year, when the borders of Europe opened. He, from his prison cell, designed a great vision of how to integrate Eastern Europe, Western Europe, China, the whole Eurasian continent, which would have been a groundbreaking conception which would have put the entire history of the 20th century on a totally new basis. Because economically, to integrate that economic space as one would have given opportunities and freedom to the states of the former Soviet Union and Eastern Europe and the Asian countries. But because Lyn was in jail, this idea did not become as effective as if he would have been free.

Now, I'm saying this because to put a man of great ideas into jail is a crime all by itself, because of the ideas. The reason why we were able to mobilize hundreds of parliamentarians and thousands of VIPs from around the globe – why would people from Africa sign the parole request for

Lyndon LaRouche? Why would people from Latin America do this? Why would people from around the world, from Russia; why would people come out of completely different cultural worlds to fight for this man? Well, because we not only said this man must be free and his innocence must be proven, but they, many of them told me and others that they understand that the kind of change in global policy my husband is standing for, the kind of just new world economic order which allows the economic development of Africa; which allows the economic development of the developing countries, of Eastern Europe, they say is the only hope for them, for their nation, as far away as it may be.

So, the reason why we must win is not because it's a personal affair. But as my husband was saying, we are going into a period of crisis, which most people are completely unaware of. The kinds of changes have to be big, and they have to be done with the help of the United States, because the world cannot be saved against the United States.

So, it is an historical necessity. And I think in a certain sense, given the experience I have from eight years of fighting this, given the fact that more and more people around the globe are united around this and understand that mankind is sitting in one boat this time; that either we solve all our problems at once, or nobody will live. I think we can win, and I think we must have that attitude. [applause]

NARRATOR: On August 31st and September 1st, 1995, a series of extraordinary hearings were convened in Tysons Corner, Virginia, to investigate gross misconduct by the U.S. Department of Justice. The hearings were chaired by former U.S. Congressman James Mann of South Carolina and J.L. Chestnut of Alabama – the great lawyer and icon of the Civil Rights movement. The hearings focussed on abuses by the U.S. Department of Justice, highlighting the onslaughts of

targetted criminal cases against black elected officials in the United States – dubbed “Operation Fruehmenschen” according to FBI whistleblowers and Congressman Merv Dymally of California; as well as the case of Lyndon LaRouche.

LYNDON LAROCHE: My case may be, as Ramsey Clark described it, the most extensive and the highest level of these cases, in terms of the duration and scope of the operation.

NARRATOR: Witnesses included: LaRouche’s attorney, Odin Anderson; former U.S. Attorney General Ramsey Clark, who had been LaRouche’s defense attorney in his appeal; Lyndon LaRouche’s wife, Helga Zepp-LaRouche – from whom you just heard; and Lyndon LaRouche himself. The panel was comprised of leading national and international political figures, including the former Vice Premier of Slovakia, Jozef Miklosko; numerous state senators and other elected officials from across the United States; as well as Chor-Bishop of the Maronite Church, Monsignor Elias el-Hayek. Numerous international observers were present, including legendary Civil Rights heroine Amelia Boynton Robinson of Selma, Alabama.

As you will hear, these hearings demonstrated not just the injustice which was perpetrated against leading U.S. political officials by the Department of Justice because of their political views – exemplified by the case of Lyndon LaRouche – but the inherent danger at that time that such abuses, if left unchecked, could subsequently threaten the very existence of our Constitutional republic itself; a fight we see playing out today as we speak at the very highest level of our government, in the form of the attempted takedown of the U.S. Presidency.

[from Oct. 6, 1986]

NEWS REPORTER 1: The raid command post, about three miles from town, was busy all night. Just before dawn, Virginia State Police moved out. It was a combined strike force, including FBI, Internal Revenue Service, Secret Service, and other Federal and state agents. As FBI agents approached LaRouche's estate in Leesburg, Virginia, 50 miles from Washington, police lined up outside.

NEWS REPORTER 2: Good evening. Federal and state agents today raided the Leesburg, Virginia headquarters of political activist Lyndon LaRouche.

NEWS REPORTER 3: Today, it was a law enforcement assault here in Leesburg that set this town buzzing.

NEWS REPORTER 4: Scores of state and local police joined Federal agents in a coordinated, nationwide raid.

NARRATOR: On October 6, 1986, four hundred FBI, state police, IRS, ATF agents, and the national news media descended on Leesburg, Virginia, to search offices associated with the LaRouche political movement. At a farm outside Leesburg, where Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche were staying, heavily armed agents dressed in full tactical gear patrolled the perimeter as armored personnel carriers surrounded the property, and helicopters buzzed constantly overhead.

In addition the materials specified in the Federal search warrant, according to later court testimony, the FBI case agent in charge was searching for evidence by which to obtain

an arrest warrant for Lyndon LaRouche himself and a search warrant to allow armed entry to the farm. A plan was in place to provoke a firefight with LaRouche's security guards, to take out LaRouche, which was admitted years later.

During the evening of October 6th, moves to implement that plan seemed to begin with news stations broadcasting that now an assault was about to occur on the farm. A telegram was sent in LaRouche's name to President Ronald Reagan, seeking his intervention to call off the raid. Coincidentally, at exactly the same time, President Reagan was in Reykjavik, Iceland, refusing to back down in negotiations with Mikhail Gorbachev on his commitment to the so-called SDI – the Strategic Defense Initiative. The same SDI that Lyndon LaRouche had worked for years alongside top officials in the Reagan Administration to craft and support.

LAROUCHE: A first-generation of strategic ballistic missile defense ...

NARRATOR: Only after this telegram to Ronald Reagan was sent did the forces surrounding the farm begin to dissipate and recede. However, this was merely the opening chapter, in a concerted campaign involving elements within the Justice Department to target and dismantle the political operation of Lyndon LaRouche. A campaign which astute observers of this case would readily compare to the operation underway, today, against none other than President Donald J. Trump. There are striking similarities between the LaRouche case and the present attempt to prosecute or impeach Donald Trump.

The first one is that both cases with a British call for prosecution and criminal investigation. In LaRouche's case, British intelligence sent a letter to the FBI in 1982, demanding investigation because LaRouche, the British claimed,

was an agent of Soviet disinformation. At the same time, Henry Kissinger and the President's Foreign Intelligence Advisory Board triggered a counterintelligence investigation of LaRouche under Executive Order 12333. In the Trump case, the British government began demanding Trump's head as early as 2015; and have bragged to the {Guardian} and other British newspapers that their spying was the origin of Russiagate.

Both cases shared a legal hit man in the form of prosecutor Robert Mueller. And, both cases involved the employment of the criminal law enforcement and intelligence capacities of the United States to defeat and silence a political opponent for political reasons; something which violates the very core principles of the U.S. Constitution. In LaRouche's case, the effort was to permanently demonize him, in order to bury his ideas, precisely as Helga LaRouche stated in her testimony.

As can be seen, the failure to challenge the gross abuses of justice, perpetrated by the Justice Department in the case of Lyndon LaRouche, has now brought us to the point, where the very Constitutional system on which our republic depends is being threatened.

REP. JAMES MANN: All right, the session will come to order.

NARRATOR: Let's hear from Lyndon LaRouche's lawyer, Mr. Odin Anderson of Boston, Massachusetts.

MANN: As we attempt to study the broad subject of misconduct by the Department of Justice ... we cannot overlook the case that is perhaps the most pervasive (and I'm stealing the words from Ramsey Clark, I think), most pervasive course of

misconduct by the Department of Justice, in the history of this country: broader-based, longstanding, abuse of power beyond expression, abuse of power through the use of Federal agencies, including, even, a Bankruptcy Court.

Throughout the days of the LaRouche ordeal of criminal charges, Odin Anderson, a lawyer from Boston, has been the solid rock of criminal defense and counsel, far and above any other person. He can, therefore, speak to the subject of misconduct, or such facets of that as he may choose to discuss, better than anybody, with the possible exception of Lyndon and Helga. He has, literally, devoted a major portion of his life in the last 7 or 8 years, 8 or 9 years, to that task. And we appreciate him taking the time to be here from Boston, to make some such statement as he wishes to make, and be responsive to questions.

Thank you.

ODIN ANDERSON: Thank you, Congressman, honorable panel. It's I who thank you for this opportunity to speak about the LaRouche case.

I'm thankful, as I looked up and counted names, there are only 11 of you. If there had been a 12th, I would have been tempted to re-try this case in front of you, assured, I think, that Mr. LaRouche would finally get a fair trial...

I have represented Lyndon LaRouche since 1984, at which time he was directly targetted by the Department of Justice, through its U.S. Attorney's office in Boston, although there is a history of many years of harassment prior to that...

Back in the late '60s, you probably all remember a student organization called the Students for a Democratic Society, (SDS); very active on campuses, particularly around the Vietnam War, but on many other issues of political importance

to the United States; economic, social, a broad range of issues.

Mr. LaRouche, and a number of political associates of his, became involved in those very same issues. But they had a difficulty with SDS, and essentially founded their own group, which became known, originally as a faction of SDS, the Labor Committees. They ultimately became known as the National Caucus of Labor Committees, which was and remains a political association ... of people who share like political views.

Probably the best way to demonstrate the government's venal behavior, and the unconstitutional activities undertaken, directed out of the Criminal Division of the Department of Justice, is to show you their own documents, and read to you their own words. And, by way of history, I'd like to have No. 1 put up on the screen.

What you see before you, is an FBI memorandum from the SAC, the Special Agent-in-Charge, of the New York Field Office of the FBI, to the Director. It's dated March 1969. And, it requests authorization of the Director to issue a false leaflet, to stir up antagonisms between these various aspects of SDS. Now, I'm sure that's a tactic familiar to all of you, if in slightly different form. They want to disseminate this leaflet under false cover, to various of these groups, and stir up as much controversy between them, hopefully, undermining their ability to act in concert, and getting them into faction fights, which would destroy their efficiency and cohesion.

Well, if you put up No. 2, you'll see that they got that authority from the Director of the FBI, and his blessing: "Authority is granted to anonymously mail copies of the leaflet submitted." Now, I'm not going to bother to show you the leaflet, because it's a piece of scurrilous garbage. It's available for anyone who would like to see it. It was called "The Mouse Crap Revolution," but its intent and purpose was

exactly as defined in the letters. {This} is the Department of Justice, {this} is the FBI at work in the 1960s, under – if you look at the bottom – what was called “Cointelpro,” or “Counterintelligence Program.”...

So in 1969 and the 1970s, this was the kind of activity which was going on against the LaRouche political movement, and many others, including people you’re well acquainted with personally.

If we could move on to the next overlay [No. 3]. This is to the Director, again from the SAC in New York, regarding the named subject, Lyndon Hermyle LaRouche, Jr., also known as Lynn Marcus, as they suggest. This is one of the most incredible pieces of FBI material that I have ever seen...

What this suggests, is that the Communist Party has let the FBI know, that they want to eliminate Lyndon LaRouche, for their political reasons. They consider him to be a “politically dangerous person,” and the Communist Party wants to eliminate him.

If you look at the bottom, “New York proposes submitting a blind memorandum to the {Daily World},” to foster these efforts. Here’s the FBI climbing in bed with the Communist Party, in order to effect the elimination of Lyndon LaRouche from the political scene. I think we all know what that means. And they go on to say, that it’s believed, that once LaRouche is eliminated, the political effectiveness of the National Caucus of Labor Committees will, thereby, be diminished, and it will cease to be of any political significance. Here, again, is the FBI, in the ’70s, in operation.

Years went by, and the members of the National Caucus of Labor Committees continued their political efforts. Now, they are considered, Mr. LaRouche is considered, extremely controversial by many. Those he’s considered controversial by, tend to be those whose policies are inconsistent with his, or

those that he has named as operating against the best interests of the society and peoples of the United States. And we all know, that those people tend to be very powerful people....

Henry Kissinger, who we all know by name, and some probably remember by reputation and actions, was a very powerful man. Mr. LaRouche took exception with his policies, which he considered to be genocidal, particularly in the context of the financial policies, and the conditionalities imposed on the Third World in order to get money from the World Bank, and got into a serious row with Mr. Kissinger.

And Mr. Kissinger writes to (on his letterhead) William Webster, the Director of the FBI [Exhibit No. 4]. They had recently had a lovely social occasion together at the place called the Grove, where these powers associate, and frolic around, in various curious ways. And after that, he [Kissinger] appreciates having seen him there, and asks for the assistance of Bill Webster in dealing with "the LaRouche menace."...

Here is [Exhibit No. 5]— within the short period thereafter, "Buck" Revell, who was the head of counterintelligence for the FBI, at the time, is sent this memorandum by William Webster, who had been contacted by David Abshire of PFIAB, that's the President's Foreign Intelligence Advisory Board. And these same parties, Henry Kissinger and his colleagues, are now raising before PFIAB, the question as to whether LaRouche, because he seems to have funding from sources that they don't understand, is operating as a foreign intelligence agent, and they want them to look into this.

Now, what that does, and the words are bad enough, but the reality is terrifying. This triggers the Executive Order I referred to earlier, Executive Order 12333, which allows virtually *{any form of conduct, any activity}*, to be undertaken, as long as it's under this national security

cover. So, this was the beginning of a national security-covered operation against Mr. LaRouche and his colleagues...

The common denominator between all of these cases is twofold. It's, as I said, political targetting, and it's the Criminal Division of the Justice Department.

You probably also know, from your own experiences with colleagues who have run afoul of the situations that have been discussed, that the first place they try you, is in the press. Only *{then}* do they try you in the courts, once they've set the stage, once they've poisoned all the minds in the community against you, then, they haul you into court, where you can't get a fair trial, because the jurors who are sitting there, have been told for days, months, years, or millennia, what a bad person you are, and what horrible offenses you've committed against the moral or social fabric of the community.

Well, that's precisely what happened in the LaRouche case, probably more so than in any other case... In the LaRouche case, the press began, not by accident, because we all know who owns the press: It's not owned by individuals, and as a matter of fact, there's an awful lot of ownership of the press which represents certain political and financial interests.

So, the fact is that beginning in the same period of the 80s, a private financier in New York City, John Train, with reach into the media community, by virtue of his social and financial circumstances, convened a group of media types in a salon that he hosted in his apartment, to plan a press campaign against LaRouche, and his political movement. Their objective was threefold: to tar and feather Lyndon LaRouche and his colleagues as best they could; to advocate and press for prosecutions of any kind, in any place; and, ultimately, to destroy and jail LaRouche, and destroy the political movement which he headed.

Among those who attended this meeting – and there were several of them, that we have evidence of, collected over a period of years, and admissions by people under oath – were members of and persons associated with the intelligence community, as well as people with political axes to grind against Mr. LaRouche, such as the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, who has, historically, done everything it could, financially and editorially, to label Mr. LaRouche as an anti-Semite, as a fascist, as a racist, as a "Hitler," a "little Hitler," and some of the most scurrilous names we can imagine hurling in another person's face without basis.

All of these parties, collectively, – and unfortunately, this is the way these things operate; they don't operate above board, they operate under the table where you can't see them, because they don't flourish well in the light of day, but they grow well in darkness. They get together, and in fact, this has been referred to by others as part of the "secret government": The powers that be that operate in conjunction with official agencies but are never seen or heard of. ...

I want to move on briefly and specifically to the LaRouche cases, which are, in fact, a series of cases, that began in 1984.

In 1984, Mr. LaRouche, under his name, sued NBC and the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, in Federal court in Alexandria, Virginia, on libel charges, on the basis of the accusations which I've already told you about.

We tried that case. NBC lied through their teeth, in terms of what information we had. In fact, we had FBI documents that indicated that the NBC reporter had received proprietary and non-public information from four agencies of the federal government, with reference to Mr. LaRouche.

So they make the stories up, and then they leak them to people who want to use them against you. ...

We sued NBC in Alexandria, Va. As soon as that case was over, NBC in Boston, on the very day – I had finished our presentation and was packing up to go back to Boston, published a so-called “investigative series” of theirs, alleging that certain persons associated with the LaRouche political campaign, had made false credit charges against certain contributors. And they [NBC] had a couple of contributors who got up and said, “you know, I met these people, and I gave them 35 bucks, and the next thing I knew, there was 100 bucks charged to my credit card.”

Well, I’ll say one thing. Mr. LaRouche is very controversial. And people who contributed to them, frequently came under various types of criticism for that contribution. It could be their wife who says, “what’re you giving \$100 away? We need to buy new shoes for the kids.” Or, it could be a neighbor, or a child. And many times, the amounts of money were larger, so the reasons for opposing the contribution were even greater.

But, if you know anything about credit cards, the only way a person can re-capture money charged to his credit card, which has been charged to the account, is to say “it was unauthorized.” Those are the magic words. If you don’t use the magic words, you can’t collect the \$100. So, in order to reverse a credit card charge, one must say, “I never authorized it.”

Therefore, what you’re alleging in that case – although the intent was probably not to make the allegation – but in fact you’re alleging that the person did it without your authority, which could be a criminal act.

Now, they started an investigation around this, which they conducted for two years. It ultimately culminated in a trial in Boston.

Of course, another thing you’ll all recognize from your personal experiences, is that when they want to charge you and

they don't have anything, they charge you with conspiracy; because then, they don't have to prove anything! They just go around, tell a bunch of stories, and hope that the jury is poisoned against you, is going to link it all up somehow, and convict you. So "conspiracy" is the vehicle, and that's precisely what happened in Boston: LaRouche and his colleagues were charged with conspiracy, with a few other specific charges linked on as an afterthought.

We tried the case for seven months. We weren't even through with the government's case, when the case mis-tried. The reason it mistried, is that the jury had been led to believe that the case would have been over long before, which it would have, had we been able to concentrate on the evidence. But, because of the hearings that the judge was forced to conduct for literally months and months, on governmental misconduct, the case dragged on, and the jury sat in the jury box.

The jury ultimately got frustrated and ... wanted to go home, and the case mistried.

This is an article from the {Boston Herald} that printed that day. [Exhibit No. 6] I'm only showing it to you for one reason, not because of the highlight, "LaRouche Jury Would Have Voted 'Not Guilty'" – although that's true, and those come out of the words of the jury foreman, who was interviewed – but, in the first line of text, there are some very important words, from the foreman:

"'We would have acquitted everybody at this point, and that's based on prosecution evidence', said foreman Dashawetz. "There was too much question of government misconduct in what was happening to the LaRouche campaign.'"

"Government misconduct." Very seldom do you get a jury to see it, because the government fights you {*nail and tooth*}. They lie, they cover up evidence, they, in fact, deny information to their own agents, so that the agent won't be in a position

to have to intentionally not disclose it. These are common tactics, and that's what happened here. Fortunately, in our case, we were able to show enough of it to the jury, so that the jury got the smell.

However, the government wasn't about to quit, particularly having taken what was a serious public relations beating at that point in time. So, they decided to switch forums, come down to a much more favorable forum, – {the} most favorable forum – the Eastern District of Virginia: the so-called “rocket docket,” the home of almost every government agency, and government contractor in the country, with a few other pockets here and there.

They brought the case down to there, indicted the case, and brought us to trial. New charges, new defendants. LaRouche was also indicted, so he was one of the few who was also charged the second time – and forced the case from indictment to trial in 28 days.

There's a great book, and it's not a novel, it's a factual book. It is the history of the case shown by the documents of the case; it's called {*Railroad!*} and I commend it to your attention. If you're to see how that system worked in this particular case, it's all there, and it's not somebody else's words, it's the words from the court documents.

In any event, LaRouche was convicted, as were all of his co-defendants, {again}, on conspiracy charges. That was the seminal charge, the rest were just tacked on. This time it wasn't credit cards. It was allegations of wire fraud, the allegation being that loans were taken from contributors, without intent to repay, or with reckless disregard of that fact that payment wouldn't take place.

Now, these were political loans, made in the political context, by political people, to a political candidate, and his political candidacy. Everybody knew that...

Back in Boston, the grand jury that was investigating the case, held certain businesses associated with Mr. LaRouche in contempt of court, for not producing documents which were under subpoena, which were being fought during a period of time based on various privacy grounds.

Twenty million dollars' worth of contempt sanctions were imposed. The government then sought to collect that \$20 million, by filing an involuntary bankruptcy against these organizations in Alexandria, Virginia, just prior to – not just prior – but at some point prior to the Alexandria indictments.

They also did this, {*ex parte*}. The government was the {*only*} creditor – in violation of federal law. But, by virtue of their {*ex parte*} petition to the judge, they were able to effect the closing of these four businesses, all of which were engaged in First Amendment advocacy and publication. These businesses were closed. They were seized by Federal marshals. They never reopened. The publications were never reprinted.

The \$20 million the government sought, was a ruse. In fact, what they intended to do, and what they did do, was close the conspiracy that they alleged in the Alexandria indictments, on the very day that they filed the bankruptcy. The point of the bankruptcy being that from the moment a bankruptcy is filed, an order issued, that no one can pay any debts without order of the court. So it was physically impossible for any debts to be repaid after that, thereby creating a pool of persons who were owed money, who couldn't be repaid. They [the government] got five or six of these people to come forward and say, "I was promised repayment and didn't get it," and that was the basis of the conviction for loan fraud.

In any event, I want to say that we have fought as vigorously as anyone can through the appeals process, without success and through the {*mandamus*} process, 2255s in federal court. And are now at a stage, where, Ramsey Clark, former Attorney

General of the United States, who has been with me on all of the appeals, – he joined the effort just after the sentencing of Mr. LaRouche and his colleagues in 1990. Recently, he wrote a letter to the Attorney General, asking for a departmental review of the LaRouche case. I'd like to read you some portions of his letter. He'll be here tomorrow to speak to you personally. I'd like to leave you with the following words of Ramsey Clark:

“Dear Attorney General Reno,

I have been an attorney in this case since shortly after the defendants were sentenced in January 1989 and appeared as co-counsel on appeal and on the subsequent motions and appeals in proceedings under 28 U.S.C. sec. 2255 and F.R. Cr.P. Rule 33. I bring this matter to you directly, because I believe it involves a broader range of deliberate and systematic misconduct and abuse of power over a longer period of time in an effort to destroy a political movement and leader, than any other federal prosecution in my time or to my knowledge. Three courts have now condemned the Department's conduct in this prosecutorial campaign. The result has been a tragic miscarriage of justice which at this time can only be corrected by an objective review and courageous action by the Department of Justice.”

MANN: The session will come to order. The session will come to order.

We are pleased and honored to have with us today, the former Attorney General of the United States Ramsey Clark, who will make such presentation as he may choose. Attorney General.

RAMSEY CLARK: Thank you very much. It's a good feeling to be here with you again this year. I wish I could say it's been a

good year for freedom and justice under law, but I can't say that. But at least, in this company, you know that the struggle goes on, and that we shall overcome.

I will, probably, unless my mind wanders, which it does, talk about three cases primarily. And I'll start and end, with the case of Lyndon LaRouche and his co-defendants. not because it's the Alpha and Omega, although it's about as close as a case gets to the potential perfidy of justice, but because it shows how bad it can be, and yet, it has, as so very, very few of these cases ever do, a positive side that we have to consider.

I came into the case after the trial. As a person who lives in the country and pays attention to these things, I followed it carefully. I knew something about the ways of the judicial district in which the case was filed and the meaning of filing a case there. To call it the "rocket docket" is a disservice, unless you identify the rocket, because if there's a rocket in present use that would be similar, it would be the so-called depleted uranium-tipped missile, the silver bullet used in Iraq.

In other words, it's a lethal rocket. It's not a rocket that sought truth or intended justice. ...

I was prepared, therefore, for what might happen. I had followed the earlier case in Boston, which, by any measure, was an extremely peculiar case, both in its charges and its prosecution, and in its history. I knew the judge there as a fellow Texan. His brother, Page Keeton, had been dean of the law school where I started out, down at the University of Texas. And he's one of the old school, that doesn't like tricks, falsity, or injustice. He became outraged with the prosecution, and did a lot. I can't tell you he did all that a judge could have done. I believe Odin would agree, though, he did a lot. And not many judges, who come through a political conditioning process, who have the courage to stand up to the

power of the Executive Branch, to the FBI and others, and say the things that he did. And, that was almost an early end to a malicious prosecution.

But, in what was a complex and pervasive a utilization of law enforcement, prosecution, media, and non-governmental organizations focussed on destroying an enemy, this case must be number one. There are some, where the government itself may have done more and more wrongfully over a period of time. But the very networking and combination of federal, state, and local agencies, of executive and even some legislative and judicial branches, of major media and minor local media, and of influential lobbyist types – the ADL preeminently – this case takes the prize.

The purpose can only be seen as destroying—it's more than a political movement, it's more than a political figure. It {is} those two. But it's a fertile engine of ideas, a common purpose of thinking and studying and analyzing to solve problems, regardless of the impact on the {status quo}, or on vested interests. It was a deliberate purpose to destroy that at any cost. ...

And yet, all this law enforcement was coming down on them. We didn't have that kind of violence, that physical violence, in the LaRouche case. But the potential from one side was entirely there. The day they went out to seize 2 million documents, as I recall (I may be off a million or 2 million), a big warehouse! These people produce a lot of paper, and it's not trash; it's not bureaucratic paper-keeping; you may not agree with it, but it's all saying things. They had several times more agents, armed, than the ATF force that initially attacked the Mount Carmel Church outside Waco on Feb. 28, 1993. They just didn't have people on the other side, who were shooters....

I guess I'm really still caught with the idea, the old idea of the First Amendment of the Constitution of the United States,

that is ingrained in a lot of Americans, in particular, young lawyers, who are kind of idealistic and believe in the idea of freedom and the power of the word and the truth. I believe the truth can set us free. I think that's the struggle. The real struggle, is whether we can see the truth in time... The truth can set us free.

In the LaRouche case, they're book people. (I have to confess to an intellectual weakness: I find reading easier than thinking, so I read constantly, nearly blinded myself from too much reading. I've got 15,000 books at home, read most them, unfortunately. As you can tell, I haven't learned much, but I haven't stopped yet.) These are book people. They had publishing houses going on. Important publications. Non-profit stuff... **And the government comes in a completely** – these are just some of the peripheral things, that Odin and others might not have explained to you, but these are what they were about: {ideas}, information, social change! Meeting the needs of human people all over the world, humanity all over the world.

We're going to have a billion more people before the end of this millennium, century, decade, and the vast majority, 80% of them are going to have beautiful, darker skin. And they're going to live short lives, {short lives} of sickness, hunger, pain, ignorance, and violence, {unless we act radically}. And these books have ideas! Some will work, some won't work, but they're ideas. They can be "tested in the marketplace," as we used to say.

And they [the government] come in with a {false} bankruptcy claim, against a non-profit publishing houses, and {shut 'em down!} What's the First Amendment worth, you know? "We'll silence you, you'll have no books out there."

And not only that: then they take people who were contributing and supposed to be paid back their loans to the publisher, and try to prosecute, falsely, on it. They put on witnesses, to

give false testimony. From the tens and tens of thousands of contributors, and thousands of people who gave loans, they came up with a baker's dozen, roughly – 13, 14, 15 people – who got their feelings hurt, perhaps. And some who were mean-spirited enough to lie about it, and who didn't get their money back, although they were being paid back. Because anybody can have financial crunch, where you can't pay back.

Imagine what would happen to political campaigns in this country, if you enforced law strictly against those who are raising money like this, by inquiring about all the people who gave money; whether they got what they wanted, what they expected, and whether they were misled about it. Nobody could run for office.

We know in this society that we are plutocracy, that money dominates politics, absolutely dominates it: Read this new book *{The Golden Rule}* by Thomas Ferguson, University of Chicago Press, about the role of money in our democratic society, how it absolutely controls not just the elections, and not just the politicians, but the whole shebang! The media, the military, the industry, everything. And we call it "democracy."

We need some ideas, we need the good words out there. And that's why it had to be stopped, and that's why they came after him.

I read the record – in addition to reading books, I read lots of records of trials. Absolutely no evidence to support a conviction there, if you take it all, if you exclude the parts that were false or venomous, there's not even a shell. But they had to say that this noble enterprise, agree or not with it, was corrupt. Corrupt – have nothing to do with it! It's corrupt! Nobody respects financial or other corruption. Destroy 'em that way.

They were put to trial, without any chance to prepare their

case, and they made a valiant effort. And got consecutive sentences – unbelievable...

We've been trying in every way we can, others much more than I, to make the LaRouche case known. I personally have appeared at meetings in Europe and North America. There have been books and pamphlets and there's a constant flow of literature and verbal communication.

We've tried, for I can't tell you how many years right now, but several years, maybe four even, to explore the possibility of fair hearings in the Congress.

Hearings are risky in a highly political environment like that. ...

There's a continuing effort. I think it will bear fruit. We've asked the Department of Justice for a comprehensive review. Lyndon LaRouche has always asked for a review, not only of his case, but of all cases where there are allegations of serious misconduct, and usually names a bunch of 'em. And so, we've always done that. That's his vision. It happens to be my vision, too, of how you correct things.

But the capacity of the Department of Justice for self-criticism, is of a very low order. It has two offices that are charged with the responsibility. One's called the Office of Professional Responsibility, and one's called the Office of the Inspector General, and neither have ever done anything very serious that I'm aware of. Maybe someone was caught stealing pencils, or something, taking home for the kids. That's about the dimension of their address.

So our efforts to secure a review of injustice; we've tried in the courts. We sought {*habeas corpus*}, which is the grand English – it's the Writ of Amparo; in the Dominican Republic, it's the grand old way of reviewing injustice and wrongful conviction – and we got short shrift. We had to go back to the same judge who gave us the fast shrift the first time!

The [inaudible 54:09] rocket docket.

So, we have to find solid means. The media's a great problem. The media's controlled by wealth and power that prefers the *{status quo}*, and it's very sophisticated in how it manages these matters. I can take a cause that they're interested in, that's virtually meaningless, and be on prime time evening news. And I can take on a cause of what I consider to be international importance of the highest magnitude, that they oppose, and shout from the rooftops, and you'd never know I existed. That's the way it works.

That's one reason that publications – the books and magazines and newspapers that spread the word – even though they're minor compared with the huge international media conglomerates that we're confronted with, but they reach thinking people, and they spread the word.

I think we'll get our hearing in time, and I think it'll be a reasonably short time, but I think to be meaningful, it's going to take a regeneration of moral force in the American people.

I'm both an optimist and an idealist, so you have to take what I say with a grain of salt. But I believe that the civil rights movement was the noblest quest of the American people in my time. I think it was real, and vital, and passionate. And I think it consumed the energies and faith of some few millions of people. I mean, we really believed in it! We were marching and singing and doing! And then it kind of dribbled out. So that now we have this vicious fights that divide us.

We have to have a moral regeneration and energy and commitment and faith and belief, that we can overcome; that equality is desirable; that justice is essential; that a life of principle is only worth living; then we'll get our hearings. Then we won't need our hearings, but we'll have to keep on.

MANN: The session will come to order.

If anyone needs an introduction to the next presenter, I suggest you see him after the meeting. [laughter] We're delighted to have Lyndon LaRouche.

LYNDON H. LAROUCHE, JR: Just for the record, I'll state a few facts which bear upon the circumstances in which certain events befell me.

I was born in Sept. 8, 1922, in Rochester, New Hampshire, lived there for the first 10 years of my life, lived for the next 22 years of my life in Lynn, Massachusetts, except for service overseas. I moved to New York City, where I lived until July of 1983, and, since that time, except for a period of incarceration, I have been a resident of the Commonwealth of Virginia.

I attended university a couple of times, before the war or at the beginning of the war, and after it; and then had a career in management consulting, which lasted until about 1972, tapered off, sort of.

My most notable professional achievement was developed during the years 1948-1952, in certain discoveries of a fundamental scientific nature in respect to economics, and my professional qualifications are essentially derived from that.

In the course of time, in 1964, approximately, I was persuaded that things were being done to change the United States, which, from my view, were the worst possible disaster which could befall this nation. And thus, while I had given up any hope of political improvement in this country before then, to speak of, I felt I had to do something. So I became involved part time, from 1966 through 1973, in teaching a one-semester course in economics, largely on the graduate level, at a number of campus locations, chiefly in New York City, but also

in Pennsylvania.

In the course of this, a number of these students who participated in these classes, became associated with me, and, out of this association, came the birth of a nascent political organization, as much a philosophical organization as political. Our central commitment was Third World issues and related issues, that is, that economic justice for what is called the Third World is essential for a just society for all nations. I became particularly attached to this, during military service overseas in India, where I saw what colonialism does to people. And I was persuaded at the time, as I believe a majority of the people who were in service with me, was that we were coming to the end of a war, which we had not foreseen, but which we had been obliged to fight. And that if we allowed the circumstances to prevail that I saw in the Third World, we would bring upon ourselves some kind of disaster, either war or something comparable down the line.

And that was essentially our commitment as an association.

We became rather unpopular with a number of institutions, including McGeorge Bundy's Ford Foundation. About 1969, we made a mess of a few projects he was funding, by exposing them. And we also became unpopular with the Federal Bureau of Investigation, perhaps on the behest of McGeorge Bundy.

In 1973, according to a document later issued under the Freedom of Information Act by the Federal Bureau of Investigation, the New York Office of the Federal Bureau of Investigation, acting at all times under supervision of Washington headquarters, hatched a plot to have me eliminated, or to induce the Communist Party U.S.A., that my elimination would solve a number of their problems. There actually was an abortive attempt on me during that period. I knew the FBI had been involved. I couldn't prove it then, but I knew it, and, later, a document appeared showing that.

From that point on, during the 1970s, until the end of COINTELPRO, we were constantly beset by the FBI. Our main weapon against the FBI was jokes. We used to make some jokes about the FBI, which we would pass around, to try to persuade them to keep off our tail, but they kept coming, and all kinds of harassment.

Then, in 1982, there was a new development. I sensed it happening, but I received the documents later: The events which led to my, what I would call, a fraudulently obtained indictment and conviction and incarceration.

It started, according to the record – of which I had some sensibility this was going on at the time – of Henry Kissinger, the former Secretary of State (with whom no love was lost between us), went to William Webster and others, soliciting an FBI or other government operation against me and my associates. This led, as the record later showed, to a decision by Henry Kissinger's friends on the President's Foreign Intelligence Advisory Board, recommending an operation against me and my associates. This was adopted during the same month of January by Judge Webster, the Director of the FBI, who passed the implementation of this instruction along to his subordinate, Oliver "Buck" Revell, recently retired from the FBI, I believe.

The first inkling I had of this, was in about April of 1983, at which time a New York banker, John Train, who is very intelligence-witting, shall we say, of the private bank of Smith and Train in New York City, held a salon at which various government agents, private individuals, the Anti-Defamation League, for example, and also NBC-TV News, the *Reader's Digest*, the *Wall Street Journal*, and others, were represented.

The purpose was to coordinate an array of libels, a menu of libels, which would be commonly used by the news media, in an attempt to defame me, and hopefully, from their standpoint, to

lead to criminal action against me and my associates.

In January of 1984, this attack came into the open, launched by NBC-TV, which had been a participant in this salon of Train's, which launched the pattern, which was the pattern of coverage by all U.S. news media – major news media, and many minor news media. From the period of the end of January 1984, through the end of 1988, I saw no case of any significant coverage of me or mention of me, in the U.S. print media, particularly the major print media, the Associated Press, in particular, which was an active part of the prosecution, in fact, or in the national television media, network media, especially; not a single mention of me which did not conform to the menu of libels concocted by this salon, which had been established under John Train, as part of this operation.

This salon, including the Anti-Defamation League, NBC-TV, others, the Associated Press, actively collaborated, beginning sometime in 1984, with forces inside the government, which were determined to have a criminal prosecution against me and my associates. The criminal prosecution was launched at about the time of the 1984 presidential election, in October-November 1984. And from that point on, it was a continued escalation, until a Federal case in Boston led to a mistrial, occasioned largely by government misconduct in the case, in May of 1988.

Following that, on or about October 14 in Virginia, a new prosecution was opened up, and that led to my conviction in December of 1988, and my sentencing, for 15 years, in January 1989. I believe Mr. Anderson has described the nature of the case. And that resulted in five years of service in Federal prison, from which I'm now released on parole.

The motivations of the case against us, I think, are, in part, obvious, perhaps partly not.

In 1982-83, there were two things which greatly excited my

enemies. Number one, I had been involved, in 1982, in presenting a proposal which was based on my forecast in the spring of 1982, that a major debt crisis would break out in South America, Central America, and the expectation that Mexico would be the nation that would have a debt crisis. I'd been involved with many of these countries and personalities in them, in projecting alternatives to this kind of inequitable system, where the "colonial nation" had been replaced by the term "debtor nation." And the debt of South America, Central America was largely illegitimate, that is, it was a debt which had not been incurred for value received, but had been done under special monetary conditions, under the so-called floating exchange rate system, where bankers would come to a country, the IMF in particular, would say, "We just wrote down the value of the currency; we're now going to re-fund your financing of your foreign debt, which you can no longer pay on the same basis as before."

So I proposed, that the debt crisis be used as the occasion for united action, by a number of governments of South and Central American countries, to force a reform in the international debt relations, and to force a reform within international monetary relations. This report was entitled *{Operation Juárez}*, largely because of the relationship of President Lincoln to Mexico during the time that Lincoln was President; with the idea that it was in the interest of the United States to accept and sponsor such a reform, to assist these countries in the freedom to resume development of the type which they had desired.

This report was published in August of 1982, ironically a few weeks before the eruption of the great Mexico debt crisis of '82, and was presented also to the U.S. government and the National Security Council, for the President's information at that time. There was some effort, on the part of the President of Mexico, to implement my proposal in the initial period of the debt crisis. He had, at that time, some support from the

President of Brazil and the government of Argentina. But under pressure from the United States, the government of Brazil and Argentina capitulated, and President José López Portillo, the President of Mexico, was left, shall we say, "hanging out to dry."

As a result, in October of 1982, he capitulated to the terms which were delivered to his government and people around him, by people such as Henry A. Kissinger, who made a trip to Mexico at that time, to attempt to intimidate the Mexicans to submitting to these new terms. This was one issue between me and Kissinger, and his friends.

The second issue was, that sometime about December of 1981, a representative of the U.S. government approached me, and had asked me if I would be willing to set up an exploratory back-channel discussion with the Soviet government, because the Soviet government wanted, according to them, an additional channel to discuss things. And I said I didn't reject the idea, I said, but I have an idea on this question of nuclear missiles. It was becoming increasingly dangerous, forward-basing, more precise missiles, electromagnetic pulse, we're getting toward a first strike. It would be very useful to discuss what I proposed in my 1980 election campaign, with the Soviet government, to see if they'd be interested in discussing such a proposal. This might prove a profitable exploratory discussion.

And so, from February of 1982, through February of 1983, I did conduct such back-channel discussions with representatives of the Soviet government in Washington, D.C. Those were somewhat fruitful, but ultimately abortive. Kissinger and others became aware of this discussion, during the summer of 1982, and their circles were very much opposed to that. The general view was expressed, that I was getting "too big for my britches," and I had to be dealt with: on the question of debt, which some of these people were concerned about, and on this question of strategic missile defense, where I had this proposal, which

the President adopted, at least initially, in the form of what became known as the Strategic Defense Initiative. And when the Strategic Defense Initiative was announced by the President on March 23, 1983, there were a lot of people out for my scalp.

Those are the at least contributing factors, in what happened to me. But they may not be all. There probably are others, as well...

We have, in my view, a system of injustice whose center is within the Department of Justice, especially the Criminal Division of the U.S. Department of Justice. The problem lies not with one administration or another, though one administration or another may act more positively or more negatively. You have permanent civil service employees, like Deputy Assistant Attorney General Jack Keeney and Mark Richard, who are coordinators of a nest of institutions in the Criminal Division, which show up, repeatedly, as leading or key associates of every legal atrocity which I've seen.

This is the case with the so-called Frühmenschen operation, which is largely an FBI operation, but which cannot run without cooperation from these people. ...

We have an out-of-control Justice Department, in my view, where the rot is not in the appointees, as much as it is in the permanent bureaucracy. We have a permanent sickness, in the permanent bureaucracy of part of our government.

In my case, when the time came that somebody wanted me out of the way, they were able to rely upon that permanent injustice in the permanent bureaucracy of government, to do the job. As in the Frühmenschen case, the Weaver case, the Waco case, the case of Waldheim, the case of Demjanjuk, and other cases. Always there's that agency inside the Justice Department, which works for contract, like a hitman, when somebody with the right credentials and passwords walks in, and says, "we want to get this group of people," or "we want to get this

person.”

My case may be, as Ramsey Clark described it, the most extensive and the highest level of these cases, in terms of the duration and scope of the operation. ...

So my case is important, in the sense it's more extensive, it's more deep-going, long-going. But when it came to getting me, it was the same apparatus, that, I find, in my opinion, was used in these other cases. And that until we remove, from our system of government, a rotten, permanent bureaucracy which acts like contract assassins, using the authority of the justice system to perpetrate assassination, this country is not free, nor is anyone in it. ... That's my view of the matter. Thank you. [applause]

MANN: Thank you.

J.L. CHESTNUT: You and I had a little chat in Selma, Alabama. ... I guess you can understand, that even somebody like me, sometimes, feels {*overwhelmed*}, and wonders whether or not America is just a lost cause. I hate to sound that way, but after 40 years, I've got {*serious*} reservations about whether we can save this country, about whether this country even {*wants*} to be saved.

LAROCHE: Well, I take an evangelical view of this. I've been associated with many lost causes in my life – as you have – and, once in a while, we win them. [laughter] ...

The problem of people, as I see it, is people don't trust the leadership; and I don't blame them for not trusting their leadership. I blame them for being too pessimistic. And it's up to us and others, to get enough people moving, to create a movement.

Like the case, just, of Martin Luther King. Now, I never personally met Martin Luther King, but I watched him closely. And I know something about Martin Luther King, from people who knew him, and his circumstances. And here was a man, he was a good man, he was a preacher, a Baptist preacher, I don't know. They run to this way and that way.

But one day, somebody appointed him, nominated him, to be a leader of the civil rights movement; out of a crowd, so to speak. He took the job, as an appointee, like a federal appointee! Only this was a civil rights movement. He went from crisis to crisis, in a few years, from the time that he received that appointment, until he went to his death, knowing he was facing death.

And in that period of time, he made a number of public speeches of great power and pith. Each of those speeches corresponded to a point of crisis in the history of the civil rights movement. And I saw, on television, and I read in the recorded speeches, I read a man who had gone into private, into his own Gethsemane, probably inspired by reading the New Testament, and said: "I will drink of this cup." And he came out with an *idea*, with a lot of people swarming around him. But he came out with the *idea*, and he presented a concept, which took a whole people who were looking to him and the civil rights movement; and he *ennobled* them.

He said, "You're not fighting for African-American rights. You're fighting for everybody's rights! You're fighting to make the Constitution real!" And it was a new idea, a different idea. And, as he did with his "Mountaintop" speech that he gave just before he went – again, a man who had walked into Gethsemane and said, "Yes, Lord, I will drink of this cup, as my Savior before me." And he went out, and he drank of the cup; and he inspired people.

Now, we don't know who among us is going to be the great leader of this period. But we know, as the civil rights people

of the 1960s, who had been at the civil rights business for many centuries, in point of fact, many of them with a conscious family tradition. They assembled together. They picked people from their midst as leaders; and among these leaders, was a Martin Luther King.

And I think, if enough of us assemble today around these kinds of issues, and show the nation that there {is} something moving, something which is of concern to the average citizen, that from among those we gather, together for that purpose, we will find the leaders we need.

[closing music]

Trump forsvarer præsidentskab mod de britiske kræfter

Den 17. juni (EIRNS) – Den forbløffende offentlige erklæring fra New York Times i sidste uge, i ledtog med den nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, om at USA's militære Cyber Command udførte cyberkrig mod den russiske stat, bag præsident Donald Trumps ryg, har afsløret forsøget fra britiske kræfter i USA på at skabe en virtuel todelt magtsituation, med det formål at undergrave enhver form for indsats fra præsidenten for at etablere venlige og arbejdsmæssige forbindelser med den russiske præsident Vladimir Putin. Dette kommer bare få dage før det planlagte møde mellem Putin og Trump på G20-mødet i Japan den 28.-29. juni.

Helga Zepp-LaRouche, har i dag i diskussion med de amerikanske medlemmer af LaRouche-bevægelsen sammenlignet dette med krigspartiets indsats for at skjule sandheden for præsident

Kennedy om det fulde omfang af den planlagte invasion af Cuba gennem Svinebugten – en handling der let kunne have fremprovokeret en 3. verdenskrig, hvis Kennedy ikke havde grebet ind for at forhindre et luftangreb. Hun tilføjede, at dette er et andet aspekt af den britiske indsats gennem NATO for at fremprovokere en konfrontation med Rusland langs den russiske grænse i Europa. Der er krig i luften, med Irans konfrontation som endnu et klart tilfælde af falske nyheder målrettet til at retfærdiggøre en krig, ligesom med bedrageriet om masseødelæggelsesvåben af Tony Blair, der igangsatte Irak-krigen og det efterfølgende kaos i Mellemøsten.

G20-topmødet kan og skal være et vendepunkt for at vende denne nedstigning til global krig. Hvis Trump skal bryde med krigspartiet, der omgiver ham i hans regering og i Kongressen, må han bruge de møder på tomandshånd med Putin og Xi Jinping i Osaka som muligheden for at udvise sandt lederskab med udgangspunkt i menneskehedens fremtid på dagsordenen.

Det er netop dette, der var genstand for den historiske mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni på Manhattan. Hvad der er på spil i krisen i dag, er ikke kun en konflikt mellem konkurrerende nationer, men en konflikt mellem to paradigmer, der konfronterer menneskeheden som helhed – et imperium, der er underlagt det magtfulde finansielle oligarki, som har reduceret USA's og Europas samfund til et levende helvede med omfattende narkotikamisbrug, kollapsende infrastruktur, "underholdning", som ikke er andet end vold, bestialsk musik og seksuel perversion, og den forsætlige næring af racistisk had, som det nu er kommet frem i det fanatiske anti-Kina-hysteri.

Kun en chokeffekt som præsident Trump kunne udløse ved at erklære Lyndon LaRouche frifundet, kunne skabe betingelserne for den nødvendige faseændring i menneskets historie. Videoen, der udgives af LaRouchePAC på fredag i denne uge med titlen "LaRouche-sagen: Robert Muellers første lejemord", vil formidle til alle amerikanere og borgere i verden, at den

kombination af kræfter, der står over for præsident Trump i dag, er præcis de samme kræfter, som udførte dæmoniseringen og fængslingen af Lyndon LaRouche for 30 år siden, anført af Robert Mueller både dengang og nu.

Helga Zepp-LaRouche har sammenlignet det nuværende vendepunkt i historien med det 15. århundrede, da genopdagelsen af Platons skrifter kombineret med indsigter og opdagelser af Nicholas Cusanus gav anstød til den Europæiske Renæssance, og derefter det 17. århundredes skabelse af begrebet om den suveræne nationalstat ved den Westfalske Fred i 1648, baseret på princippet om respekt for de øvrige suveræne nationers interesser. Dette skete først efter 150 års religiøs krigsførelse, som ødelagde Europa, ligesom det 20. århundredes krige og krigene for regimeskifte i det nye århundrede har truet menneskeheden som helhed. Vi er meget tæt på den globale krig, og dog, hvis folk tog deres rolle alvorligt som kreative mennesker, ikke kun sanselige dyr, er vi lige så tæt på et nyt paradigme for alle folkeslag, der er baseret på udviklingen af hele menneskeheden, som det fremgår af forvandlingen af Kina i løbet af de sidste 40 år, der stort set har udryddet fattigdom som et levn fra fortiden, og formidlet denne ide til de tidligere kolonisationer over hele kloden. Trump kan gøre en ende på krigspartiet og det forfejlede, afslørede kupforsøg, ved at bringe USA ind i ånden fra Den Nye Silkevej med Kina og Rusland på G20-topmødet i slutningen af denne måned. At frifinde LaRouche, ligesom indførelsen af Platons ideer i et Europa, der var fanget i permanent krigsførelse i det 15. århundrede, er midlet hertil.

Briternes G20- 'krigsdiplomati' går i højt gear

Den 18. juni (EIRNS) – Det Britiske Imperium er fast besluttet på at forhindre præsident Donald Trump i at sætte sig ned sammen med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping og Indiens Narendra Modi på det kommende G20-topmøde d. 28.-29. juni i Osaka, Japan, for at tage fat på planetens største problemer i en samarbejdsvillig ånd. De frygter, at en helt ny økonomisk verdensorden hurtigt kunne blive resultatet af et sådant samarbejde og dermed bringe deres imperium til dets velfortjente fald.

For at forhindre dette er briterne og deres allierede i Washington ude efter at slippe krig løs i Mellemøsten, at foretage massive cyber-angreb mod Ruslands infrastruktur, at føre økonomisk krig mod Kina og at udføre et de facto kup mod præsident Trump, for at få frie hænder til at føre denne politik ud i livet. Som følge heraf er faren for en optrapning til egentlig atomkrig mellem USA og Rusland og Kina større end på noget tidspunkt siden den cubanske missilkrise i 1962.

Putin har advaret om, at "hvis vi ikke holder denne 'ildsprudende drage' under kontrol, hvis vi lader den 'slippe ud af sækken' – Gud forbyde det – kan dette føre til en global katastrofe." Hans diplomater gentager substansen af disse bemærkninger næsten dagligt. Kinas statsråd og udenrigsminister Wang Yi har advaret USA om "ikke at åbne Pandoras æske" med dets eskalerende provokationer omkring Iran.

På trods af denne farlige udvikling indledte præsident Trump den 18. juni en telefonsamtale med præsident Xi, og meddelte senere at de to ledere ville have et "udvidet møde" på

sidelinjen af G20-topmødet. Xi sagde omvendt, at han var parat til at "udveksle synspunkter om grundlæggende spørgsmål vedrørende udviklingen af forholdet mellem Kina og USA." Hvad angår et muligt møde mellem Trump og Putin, er der endnu ikke aftalt noget i så henseende.

Bekræftelsen af mødet mellem Trump og Xi er et opmuntrende skridt, men alene god vilje er ikke tilstrækkeligt til faktisk at finde en løsning på den nedbrydende krise, der gennemsyrrer hele det transatlantiske finansielle og politiske system. Det kræver et skift til et helt nyt paradigme med hensyn til økonomi, politiske relationer, til selve tænkningen – en ny renæssance af den slags der i princippet findes i Lyndon LaRouches liv og værk.

Med denne vision klart i fokus og med den påtrængende nødvendighed af den strategiske krise, der er over os, vil LaRouche-bevægelsen nu på fredag den 21. juni vise to videoer om Lyndon LaRouche, den første er en rystende dokumentar om hans retssag og fængsling; den anden om mindehøjtideligheden den 8. juni: "The Triumph of Lyndon H. LaRouche, Jr." – videoer, der sammen råber på LaRouches fulde frifindelse, således at hans ideer kan tages op af præsidentskabet i USA, og af hele verden i denne øjeblikkelige eksistentielle krise.

Helga Zepp-LaRouche kom til kernen i sagen i en kort videoindspillet besked, som hun sendte til Forum for Bælte- og Vejinitiativet den 16. juni, en video der var sponsoreret af Schiller Instituttet og Folkerepublikken Kinas Konsulat i Los Angeles, og som omfattede det følgende:

"Det vi ønsker at anspore til er, at et helt kor af lande over hele verden skulle udsende det samme budskab: Vi vil samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet, men vi insisterer kraftigt på, at USA skal være en del af det. Fordi jeg mener, at der ellers ikke kan findes en løsning på verdens presserende problemer, og der er mange presserende problemer, ikke kun handelskrigen mellem USA og Kina, der har gjort folk

meget foruroligede i Kina, men også, som præsident Putin påpegede på det seneste Internationale Økonomiske Forum i St. Petersborg, at modellen for globalisering i dag forværres.

“Vi håber derfor, at præsidenterne for USA, Rusland, Kina og Indiens premierminister på det kommende G20-møde i Osaka senere denne måned vil beslutte at gennemføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, fordi det er presserende nødvendigt at undgå faren for et kommende sammenbrud af det vestlige finanssystem. Hvis det ville ske, kunne andre lande deltage.

“Og jeg mener, at vi befinder os i en sådan historisk epoke, hvor vi virkelig ser udviklingen af et helt nyt potentiale for civilisationen. Vi bør se på, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra nu af. Jeg tror, at hvis vi fokuserer på det og menneskehedens fælles mål, så kan præsident Xi Jinpings smukke vision om at have et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid blive en realitet.”

POLITISK ORIENTERING den 20. juni 2019:

Vil Trump samarbejde med Kina og Rusland ved G20 eller blive manipuleret ind i

krig med Iran?

Se også 2. del inkl. diskussionen

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I midtøtid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Pres for Lyndon LaRouches frifindelse er alternativet til krig og økonomisk sammenbrud

Den 19. juni (EIRNS) – En stor del af verden frygter nu en anden katastrofal amerikansk krig i Sydvestasien – den amerikanske offentlighed og militæret er begge stærkt imod enhver yderligere krig der – og den russiske præsident har netop sagt, at de amerikansk-russiske forbindelser "forværres time for time". Det blev meget farligere i løbet af weekenden, da New York Times blev brugt af en "anden magt" i Det Hvide Hus til offentligt at give udtryk for, at USA's cybercommand

plantede cybervåben i det russiske elnet uden præsident Donald Trumps viden eller godkendelse. "Virtuelt forræderi", kaldte præsidenten det. Som prof. Stephen Cohen fra den Amerikanske Komité for Øst-Vest Anliggender har gjort det klart i en analyse i The Nation i dag, truer en ny cubansk missilkrise, hvor krigsprovokationer, der implicerer Rusland, bliver ledet af amerikansk militær eller andre embedsmænd uden præsidentens vidende eller samtykke.

Hvorfor gøre det offentligt, som John Bolton og det nationale sikkerhedsråd samarbejdede med New York Times om at gøre? Præsidenten kan derved ikke imødegå disse provokationer eller endog diskutere dem med den russiske præsident uden at blive anklaget for at kapitulere af sine politiske fjender. Og i præsident Donald Trumps tilfælde er disse fjenders centrale kommando blevet afsløret i "Russiagate", som britisk efterretningstjeneste. De har den tydelige politik at fabrikere anklager om "samarbejdet" med Putin, for at tvinge Trump ud af embedet eller i krig. Hvorfor gøre det nu? For at umuliggøre et meningsfuldt Trump-Putin-møde på G20-konferencen.

Det mest afgørende forhold mellem USA og Kina, som præsident Trump klart har ønsket skal dreje sig om strategisk samarbejde og økonomiske fremskridt, har et drastisk behov for forbedringer fra en handelskrigstilstand. Og Indien er blevet ramt af amerikanske sanktioner rettet mod Iran og Huawei, og har gjort gengæld med told. Men præsidenten roste atter på det kraftigste præsident Xi Jinping på sit kampagnemøde tirsdag aften, selv om han insisterende på, at Kina havde udnyttet Amerika økonomisk.

Disse er lederne – præsidenterne Xi og Putin og den indiske premierminister Modi – som præsident Trump skal mødes produktivt med på G20-mødet i Japan om lidt over en uge. Dette er chancen for fred og for amerikansk samarbejde med det nye Asien-centrerede paradigme, repræsenteret af Bælte- og Vejinitiativet.

Ellers står vi ikke kun over for en permanent krig, men også et nyt økonomisk sammenbrud.

Det er klart, at der er behov for en dramatisk indgriben fra den amerikanske befolknings side inden dette topmøde. Som vi fortalte Trump-tilhængerne ved Orlando-mødet, skal interventionen komme fra "Lyndon LaRouches USA". Det var LaRouche, der gennem hele sit liv bekæmpede det Britiske Imperium, herunder den britiske efterretningstjeneste og London, som ingen anden modstander. Det var fra LaRouche, at infrastruktur-visionen om den "Eurasiske Landbro" og derefter "Verdens-Landbroen", kom i 1990'erne, der har taget form som Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Det var LaRouche, der kæmpede for et Amerika som kunne udstede kredit og fremstille værktøjsmaskiner til udvikling af de underudviklede lande, som FDR ønskede at gøre. Det var LaRouche, der, da USA forlod de bemandede missioner til Månen og Mars i 1970'erne, holdt ånden fra den amerikanske rumkolonisering i live i 40 år, idet han så den som en "videnskabelig drivkraft" og en uddannelsesmæssig ansporing for fremtiden.

Han blev latterliggjort af medierne for det sidste, retsforfulgt under Robert Muellers ledelse for alle hans andre værker. Hans frifindelse nu, der involverer præsident Trump, er en intervention der er brug for. Kun få begivenheder ville interessere resten af verden og på længere sigt påvirke USA. To videoer udgives på fredag den 21. juni om LaRouches liv og om kendsgerningerne, der afslører hans retsforfølgelse, den første af Schiller Instituttet, den anden af LaRouche PAC. Deres brede, brede cirkulation er afgørende. Situationen skal ændres.

To videoer om LaRouches rolle i samtidshistorien har premiere på fredag kl. 15 dansk tid

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

Den 16. juni (EIRNS) – LaRouche PAC udgiver d. 21. juni en videopræsentation, som indfanger det drama, der udspillede sig i 1995, da de uafhængige høringer om USA's justitsministeriums uredelige embedsførelse omkring anklagerne mod Lyndon H. Larouche, Jr. fandt sted d. 31. august og d. 1. september.

Høringerne blev ledt an af den US-amerikanske borgerrettighedsbevægelses veteraner. De udgør endnu i dag bevismaterialet, der viser, at retssagen mod Lyndon LaRouche samt dommen mod ham, må omstødes, så hans navn endelig kan blive rensset.

Lyndon LaRouche var verdens førende modstander mod de britiske centre for finans og efterretning, som forfulgte ham i flere årtier. Det er de samme kræfter, der i dag forsøger at tvinge USA's præsident Donald Trump til enten at gå af eller at acceptere en permanent krigerisk politik, der bliver ført uden om ham.

Derfor er det stærkeste middel præsident Trump kan bruge mod sine fjender i de britiske kredse at lade sig overtale til at sætte renselsen af Lyndon LaRouches navn i gang.

Den samme dag udgiver Schiller Instituttet en videoptagelse af den mindehøjtidelighed med titlen »Lyndon H. LaRouche, Jr.s triumf,« der blev holdt i New York City d. 8. juni. Begge disse videoer kan bruges til – med ånden fra denne mindehøjtidelighed – at forstærke og opløfte kampagnen for at

rense Lyndon LaRouches navn, ved at blive spredt gennem hans støtters netværk, af dem, der allerede har anbefalet, at hans navn renses, og af dem, der for første gang stifter bekendtskab med denne store tænk og den skændige behandling, han er blevet udsat for.

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

På fredag: Se og hjælp til at omdele den nye dokumentarfilm om at rense Lyndon LaRouches navn

Denne fredag (21. juni, kl. 15.00 dansk tid) offentliggør LaRouchePAC en 80-minutters dokumentarfilm, som opfordrer til Lyndon LaRouches frifindelse, "LaRouche-sagen: Robert Muellers første lejemord" (primært med uddrag af de uafhængige høringer fra 1995 om justitsministeriets embedsmisbrug – med Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, Ramsey Clark og flere).

Hjælp med at få denne nye video til at gå viralt.

I samarbejde med Helga LaRouche lancerer vi en international mobilisering for at få så mange som muligt (medlemmer, tilhængere, aktivister, kontakter osv.) til at dele, promovere og sprede videoen, så snart den udkommer fredag morgen.

Kan du gøre en særlig indsats for at nå ud til kontakter med vigtige e-mail-liste, hjemmesider, blogs, Twitter, Facebook osv. og bede dem om at cirkulere dokumentaren, så snart den er

udsendt på fredag? (Du kan naturligvis også hjælpe ved at promovere det via dine egne lister/sociale medier/eller hjemmeside)

Her er linket til promovering på fredag. <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate> (eller LPAC.co/Exon2019)

Med den rette koordinerede indsats – lanceret sammen på fredag – kan vi få videoen til at gå viralt.

Efterhånden som faren for global krig vokser, er Lyndon LaRouches ideer mere nødvendige end nogensinde før Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 14. juni 2019

Mindehøjtideligheden til fejringen af Lyndon LaRouches kreative liv gjorde et overvældende indtryk på de fleste deltagere, da det fulde omfang af de utrolige bidrag som Lyn har ydet blev tydelige. Helga Zepp-LaRouche understregede, at

mens de fleste er fanget i en daglig kamp for at få enderne til at hænge sammen, udfordrede Lyn dem til at tænke 50-100 år frem. Det nye paradigme, der nu dukker frem, blev forudset af Lyn for årtier siden, og han viede sit liv til at realisere sin smukke vision.

I dag identificerede Putin korrekt krisen, at de amerikanske og russiske relationer forværres time for time, selv om muligheden for at USA under præsident Trump, kan have "storartede relationer" med Rusland og Kina, stadig er mulig. Dette blev gjort klart, sagde hun, i rækken af konferencer for nylig i St. Petersburg og Biskek. Men det Britiske Imperium fortsætter med at presse på for krig, med Iran som en seriøs, umiddelbar potentiel udløser.

Hun opfordrede lyttere til at se videoen fra mindehøjtideligheden og til at sørge for, at den kommende dokumentar om LaRouche-sagen får den størst mulige udbredelse. Løsningen på krisen findes, forudsat at folk påtager sig Lyndon LaRouches mission og gør den til deres egen.

Tegn på diplomatisk venskab fremhæver det reelle potentiale for et nyt paradigmeskift

Den 12. juni (EIRNS) – Et elektrisk øjeblik opstod i dag i Det Hvide Hus' Rosehave under den fælles pressekonference med præsident Donald Trump og hans gæst, den polske præsident

Andrzej Duda, som havde mødtes og underskrevet to memoranda – et om at udstationere 1000 amerikanske soldater i Polen – og derefter talte til medierne. En journalist spurgte Duda: “Ser du Rusland som en allieret eller modstander?” Da Duda var langt inde i sit svar og understregede, at Polen er “en del af Vesten”, og at Rusland “viser sit uhyggelige, imperialistiske ansigt”, angriber Georgien og i 2014 angriber Ukraine mv. afbrød Trump og udtrykte på det kraftigste: “Jeg håber, at Polen vil få et godt forhold til Rusland. Jeg håber, vi får et godt forhold til Rusland og forresten også til Kina og mange andre lande ...” Han talte om at mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping snart.

Trumps intervention i eftermiddags kommer faktisk midt i en række andre bemærkelsesværdige tegn på venskab nationer imellem i de seneste dage. Disse forbigående, men seriøse udtryk, sammen med de initiativer af egentlig indhold, der i øjeblikket finder sted i diplomatiet, tyder på det meget reelle potentiale for at gennemtvinge en historisk ændring i de internationale forbindelser, hvor USA begynder at tilpasse sig de andre stormagter med henblik på at samarbejde om et nyt globalt kredit- og udviklingssystem samt Bælte- og Vejinitiativet. Et vigtigt moment i denne proces er G20-topmødet i Osaka i Japan den 28.-29. juni.

I denne uge er statscheferne samlet i Centralasien for at træffe fælles foranstaltninger vedrørende sikkerhed og udvikling. I dag i Bisjkek, Kirgisistan, ankom de nationale ledere til en todages samling af Shanghai Cooperation Organization (SCO), herunder Ruslands præsident Vladimir Putin, den indiske premierminister Narendra Modi samt Præsident Xi Jinping. Forskellige bilaterale og trilaterale møder er planlagt eller mulige. Herefter følger Konferencen om Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA) i Dusjanbe, Tadsjikistan den 14.-16. juni. Xi, som det er hans sædvane, når han aflægger et statsligt besøg, skrev i dag en artikel til Tadsjikistans befolkning, som også er vært for

CICA. Han påpegede, at Tadsjikistan var den allerførste nation, der tiltrådte Silkevejens økonomiske bælte, og at de to landes forbindelser går 2000 år tilbage.

Blandt andre tilfælde af positivt diplomati i denne uge: Præsident Trump har gentagne gange rost "det smukke brev", han modtog den 10. juni fra Nordkoreas leder, Kim Jung Un. Den 11. juni sagde Trump til medierne i Det Hvide Hus inden han tog af sted til Iowa: "Jeg tror Nordkorea har et enormt potentiale... Jeg tror at Nordkorea under hans ledelse – men også Nordkorea på grund af det landet repræsenterer – befolkningen er god, landet er stort, placeringen er utrolig mellem Rusland, Kina og Sydkorea – jeg mener, at Nordkorea har et enormt potentiale. Og den der føler det mere end nogen anden er Kim Jong Un. Han forstår det. Han forstår det fuldt ud."

Trump, roste ved samme lejlighed Mexico. "Mexico gør et godt stykke arbejde ved grænsen og hjælper os virkelig. ... De har arbejdet meget hårdt. Vi klarer os godt sammen. Et godt forhold... Jeg har stor respekt for Mexicos præsident, jeg har stor respekt for de mennesker, vi samarbejdede med" under forhandlingerne i sidste uge.

Mest markant har to møder fundet sted i denne uge mellem amerikanske og russiske embedsmænd, på trods af den intense atmosfære af dæmonisering af Rusland og forsøget på "Trumpgate". I dag i Prag mødtes USA's departementschef for Våbenkontrol og International Sikkerhed, Andrea Thompson, med den russiske viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, "for at bygge videre på de drøftelser, som udenrigsminister Pompeo og udenrigsminister Lavrov, havde i løbet af deres møde den 14. maj i Sotji, Rusland," som det amerikanske udenrigsministerium rapporterede. I går i udenrigsministeriet mødtes den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov med den amerikanske departementschef for Politiske Anliggender, David Hale, til samtaler for lukkede døre. Dette skete også i oktober 2018.

Det måske afgørende argument for at vide at potentialet er

stort for at efterlade det gamle paradigme af monetarisme og evig konflikt er, at Royal Institute for International Affairs/Chatham House – den officielle politiske arm for den britiske geopolitiske elite – er kommet ud med en delfisk tale for en “Ny Bretton Woods-Konference.” Med småt definerer de dette som en diskussion om nye “økonomiske modeller”, såsom at sætte en stopper for økonomisk vækst på grund af truslen mod klimaet!

Vi kan fatte mod og bruge visdommen i arven fra Lyndon LaRouche. Som Helga Zepp-LaRouche sagde til hans mindehøjtidelighed den 8. juni, vil disse fjender ikke sejre. “Lyns vision om en fuldt udviklet verden, der bliver en realitet i form af Verdenslandbroen, sker nu: En ny form for internationale relationer mellem nationer, med en dialog mellem klassiske kulturer der erstatter konfrontation, og visionen om et internationalt samarbejde om kolonisering af Månen og en fælles Mars-mission.”

Lyndon LaRouches triumf, 1922-2019

Hovedtale og afsluttende bemærkninger af Helga Zepp- LaRouche

Dennis Speed: På vegne af Schiller Instituttet vil vi gerne byde velkommen til alle, der er her i dag, og byde velkommen til jer, som er samlet rundt omkring i USA og forskellige

steder i verden. Vi har kaldt denne dag og denne mindehøjtidelighed for "Lyndon LaRouches Triumf". I virkeligheden er denne historie imidlertid fortællingen om to menneskers sejr. Den 12. oktober 1988 – for over 30 år siden – på Tysklands Kempinski Hotel, et år før Berlinmuren faldt, sagde Lyndon LaRouche til et forbløffet pressekorps: "Jeg kan forsikre jer for, at det jeg nu fremlægger for Jer vedrørende udsigten til Tysklands genforening er et forslag, som vil blive studeret nøje af de relevante kredse inden for etablissementet i USA. Mange vil i dag være enige om, at tiden – under de rette omstændigheder – er inde til de indledende skridt imod genforeningen af Tyskland med en klar udsigt til, at Berlin kan genoptage sin rolle som hovedstad." Lidt over et år senere, den 9. november 1989, faldt Berlinmuren. Den 3. oktober 1990 blev Tyskland genforenet, Berlin skulle atter blive hovedstaden. Inden for de timer der fulgte umiddelbart efter den 9. november, skitserede Lyndon LaRouche, der på daværende tidspunkt sad i fængsel, så den politik som nu går under forskellige navne i Verden, Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, og Schiller Instituttet ville rejse til de tidligere Warszawa Pagt-lande, og til Rusland og Kina for at tale for denne idé. Verden kom til at kende denne idé som en ny dialog mellem civilisationer, i modsætning til det der blev kaldt "civilisationernes sammenstød". Som med personen Florestan, i Beethovens opera {Fidelio}, havde LaRouche vovet at tale sandheden, og hans belønning var at blive lænket gennem hans fængsling. Og som med Florestan og Fidelio, førte Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, gennem sin utrættelige promovning af 'Den nye Silkevej', og hvad der nu hedder 'Verdens-Landbroen', gennem sin udformning af 'dialogen mellem civilisationer' og gennem sin hengivelse til 'frihedspoeten' Friedrich Schiller, den vellykkede kampagne for at befri Lyndon LaRouche fra fængsel. I dag er Lyndon LaRouches triumf mulig på grund af hende. Det er mig en ære, som altid, at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet. [stående bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et enestående øjeblik i vore liv, hvor vi samles her for at mindes og ære min elskede Lyn. Lyn ændrede livet for de fleste af os, på den mest dybtgående måde. Og hvis vi spørger os selv: "Hvor ville jeg have været, hvis ikke for det utrolige privilegium at have mødt Lyn, vor tids mest kreative tænkere?" Hvis man ser rundt i vores samfund i dag, ser man så mange liv, der spenderes dårligt, mennesker, der er fortabt i materiel grådighed, jagten på penge, genstande, underholdning – nogle er meget succesfulde. De tjener mange penge, men deres sjæl har allerede længe været spist op af mere begær. Mange er ikke så succesrige. De kan ikke få enderne til at mødes. For de fleste af os åbnede Lyn døren til en sand medmenneskelighed, personligt, og i utallige diskussioner han havde med mennesker i løbet af sit lange liv bevægede han tusinder og atter tusinder af mennesker i USA, i Europa, i Afrika, i Asien og i Latinamerika. Han ændrede rent faktisk deres liv, og bevægede dem på en dybtgående måde... i de fleste lande på denne planet, på fem kontinenter. Lyn talte med mange grupper og enkeltpersoner... unge mennesker. Han oplyste fiskerne i Peru. Han fortalte skomagere i Italien om skomageri. Han talte med italienske lovgivere og lovgivere rundt om i verden. Han underviste iværksættere om fysisk økonomi. Han talte med fagforeninger, lærere, akademikere; verdens bedste musikere. Han åbnede døren til sandhed og viden for mange, mange mennesker. Og mange af dem sagde, at Lyn vidste mere om deres fagområde end dem, eksperterne selv, og at han var i stand til at ændre retningen i deres tænkning. Lys eksistens er et mirakel. Han trodsede alle hindringer for forfølgelsen af sit mægtige intellekt. Som ung følte han sig som en "grim ælling", som ikke ville passe ind i det banale miljø, der omgav ham. Men allerede som ung havde han den indre styrke til at afvise enhver intellektuel korrupsion. Lyn tilføjede imidlertid noget til det talent: Han havde en, for de fleste mennesker, ubegribelig intellektuel omhyggelighed og stringens. Han var virkelig en sandhedssøgende person, en

universel tænker, der indtog og tilføjede noget til næsten alle relevante grundlæggende vidensområder: naturvidenskaben, klassisk musik, poesi, historie, og den store Norbert Brainin sagde, efter to dage med meget intensive diskussioner: "Denne mand kender så meget mere til musik, end jeg gør". Man kunne sige det samme om Lyns viden om historie, den amerikanske historie, Sovjetunionens historie, om Afrika, om den europæiske filosofi. Og på alle disse områder, og jeg har sikkert glemt halvdelen af dem, gjorde han enestående opdagelser og tilføjede kvalitative gennembrud i dem. Ud af al denne universelle viden udviklede han sin egen videnskab om fysisk økonomi, og det blev anerkendt af mange fremragende lærere i mange lande, at hans metode var den mest dybtgående inden for økonomi som sådan. Lyns motivation for sit arbejde var – og er – kærlighed til menneskeheden. Når han arbejdede på et projekt, arbejdede han i 20 timer om dagen, og han kunne i sin bedste tider producere 60 til 80 sider med fodnoter, således at der ikke skulle ændres noget under redaktionen. Han kunne ikke fordrage tanken om at undertrykke folks potentiale, det være sig at de skulle leve i fattigdom, ligesom han ikke kunne fordrage ideen om fattigdom i udviklingslandene, og han begyndte at hade imperialismen, som den form for regering der gør netop det imod mennesker. Men han kunne heller ikke klare undertrykkelsen gennem fejlagtige ideer om det fysiske univers love, fordi sådanne fejltagelser ville føre til selvdestruktion af kulturer og civilisationer. Jeg har aldrig set eller hørt om nogen, der var så aldeles fokuseret på de nødvendige forandringer i systemet af undertrykkelse, og så aldeles fokuseret på at erstatte det med sin egen vision om en mere menneskelig og smuk verden. Denne opfattelse gjorde det muligt for ham meget tidligt – i 60'erne – at erkende den ødelæggende fare, der lå i rock-sex-modkulturen. Og se på USA i dag med hensyn til den kultur. Hvis Lyn ville have været præsident – og det kunne han have været, fordi han var godt på vej i kampagnen i 1984, og Illinois-kampagnen i '86 – ville det aldrig være sket. Og havde det ikke været for operationerne udført af de neolibérale og det neokonservative

etablissement, ville han have bragt verden i orden. Tænk på de ændringer, han allerede påbegyndte i den retning: Udviklingen af Latinamerika gennem sit samarbejde med López Portillo. Den smukke ide om at få bugt med fattigdom i Indien gennem sit arbejde med Indira Gandhi for en 40-årig udviklingsplan for subkontinentet. Han var i færd med at overvinde NATO's og Warszawa-pagtens militære blokke gennem sin ide om SDI (Strategic Defense Initiative -red.) , ideen om at gøre en ende på geopolitik og fortsætte med ideen om én menneskehed. Tænk over hvad der ville være sket, hvis hans opfattelse af at bruge SDI som drivkraft for videnskabelig udvikling og at bringe nye teknologier baseret på nye fysiske principper til udviklingslandene, den gigantiske teknologioverførsel, der gør det muligt for disse lande at springe fremad til de mest avancerede produktionsformer. Igennem flere årtier ville en lettelse af fattigdommen i Afrika, Asien og USA have fundet sted. Man ville have haft universel uddannelse af ethvert barn, allerede i anden generation, og af den uddannede ungdom i udviklingssektoren. I USA ville man have haft en offentlig debat om de spørgsmål, som Lyn rejste i sin smukke tale i 1988 i Chicago på konferencen 'Food for Peace' (Mad for fred), med henblik på at gøre de afrikanske ørkener til en frodig have der er i stand til at producere mad nok til verdensbefolkningen. Der ville være en debat i USA, ikke om "Game of Thrones", men om Einsteins Generelle Relativitetsteori og universets love. Han ønskede af få musikere til at diskutere principperne for klassisk komposition, i traditionen der rækker fra Bach til Brahms. Han ville have fået forskere til at opnå en dyb forståelse af livets princip, hvor de ville have fundet en løsning og kur mod de fleste sygdomme. Kreativiteten i sig selv ville være den højeste værdi i samfundet, og alle ville opleve den intellektuelle glæde ved en ny international renæssance. Og vi, der arbejdede med Lyn, havde det privilegium at få en forsmag på hvad det betyder at leve i idéernes verden. Hvis Lyn var blevet præsident, ville denne renæssance-ånd være blevet den intellektuelt fremherskende magt over hele USA og i

verden. USA er meget heldige at have sådan en person med et så smukt sind og en sådan profetisk vision. Lyn og jeg havde engang et møde med en biskop i Rom, og han sagde, at Lyn er en mand med forsyn, og jeg er helt enig: Fordi Lys liv og hans livsværk er i absolut overensstemmelse med skabelsens hensigt. Det er en tragedie for befolkningen i USA og resten af verden, at nutidens onde kræfter var i stand til at afspore denne indsats, i det mindste midlertidigt. Og et gennembrud for hele menneskeheden vil være forbundet med Lys ideer. Men Lys vision om, at en fuldt udviklet verden bliver en realitet i form af en 'Verdenslandbro, er nu ved at ske: En ny form for internationale relationer mellem nationer, en dialog mellem klassiske kulturer, der erstatter konfrontationen, og visionen om et internationalt samarbejde med kolonisering af Månen og en fælles mission til Mars. Hans fjender, som er menneskehedens fjender og fjender af folkets lykke, kan sejre på kort sigt. Men de er allerede hjemløst af Erinyerne ('hævnens gudinder', *red.*). De har muligvis kunnet dække over deres forbrydelser for en kort stund, men der er denne højere magt indenfor naturlov, som vil bringe deres forbrydelser for dagens lys. Lyn har tværtimod fortjent evigt liv. Hans liv har udspillet sig i evighedens samtidighed. Hans sind og ideer svæver over alle steder og tider. Lyn er nu i et rige, som det der er vist i *Skolen i Athen* (et billede af maleren Rafael *-red.*): Han er sammen med Sokrates og Platon, med Confucius, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Einstein og Vernadsky og alle de bedste 'hoveder' til alle tider, og indenfor alle kulturer.

Du er udødelig, elskede Lyn. *Herefter følger Helga Zepp-LaRouches afsluttende bemærkninger:*

Speed: "Et stort menneskes gerninger fortsætter med at indvirke på andre menneskers liv gennem tiderne. For det gode, som en dydig mand kan gøre, kan ikke gøres indenfor en livstid. Således lever han videre efter sin død, og virker videre som i livet. Den dydige handling, det veltalte ord

kæmper videre, udødeligt, sådan som han, der var dødelig, kæmpede. Lev således også du videre igennem endeløse tider". Denne idé er den idé, som Lyndon LaRouche levede med, og levede for. Den sidste linje i dette digt, der er dedikeret til komponisten Ludwig van Beethoven, lyder: "Glød dig i al evighed". For at afslutte dagens proces har vi har flere andre ting, flere stykker musik, og i øjeblikket uddeler vi et af dem til alle blandt publikum. Men hvad angår de sidste ord, som vi gerne vil sige i dag, er det mig endnu engang en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche. [bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne give jer et citat, som William Warfield gav som bidrag til *Festskrift* til Lyns 80-års fødselsdag i 2002. "Ja, også for mig har *Vier Ernste Gesänge* (Fire Alvorlige Sange –red.) af den store Johannes Brahms været hans sidste vilje og testamente. Min ven, hvad kan være bedre end, 'nu er der tro, håb og kærlighed, disse tre. Den største af dem alle, af disse tre, er kærlighed. 'Die Liebe er den største af dem alle".

"Lyn, vi elsker dig så højt, så højt – du har elsket menneskeheden på en sådan måde, at vi gør det til vores hellige engagement at udføre og realisere din vision, at bidrage med hele vores potentiale for at gøre verden til et bedre sted. Du er med os, og vi er med dig, for evigt. Og jeg siger til dig, som dine sidste ord til mig lød: Ich liebe dich (Jeg elsker dig)." [stående bifald]

Det vil kræve et nyt kredit-

og pengesystem

Den 10. juni (EIRNS) – De store centralbanker fortsætter med at kæmpe sig tilbage til de kvantitative lempelsesordninger, som de alle brugte til at trække City of London og Wall Street-bankerne gennem det sidste sammenbrud – et varsel om at et andet nærmer sig. Federal Reserve, som efter 10 år endelig øgede sin diskonto i 2018, har igen sænket den; formand Jerome Powell sagde: Betragt ikke de rednings-foranstaltninger der blev brugt under det sidste krak som “ukonventionelle” – de vil blive brugt igen. Efter at Den Europæiske Centralbank tilsyneladende ville fastholde sin diskonto uændret i et år den 6. juni, tilbragte dets præsident Mario Draghi dagene derefter med at sprede rygter og lækager om, at bestyrelsen i virkeligheden diskuterede rentenedsættelser og øgede opkøb af virksomheds- og statsobligationer fra private banker. Den Canadiske Centralbank vendte “modstræbende” tilbage til at sænke renten. Det samme gælder for de andre.

Skal vi tro på, at centralbankerne, blot “støtter en fortsættelse af udvidelsen”? Stagnerende og lav løn, som “udvidelsen” har bestået af siden sammenbruddet i 2007-08, er stoppet i Europa, og aftager i USA. Centralbankerne ved, og indrømmer, at billioner af gælden hos stærkt forgældede selskaber og superforgældede “zombiefirmaer” nu vil misligholdes under disse forhold, hvilket vil udløse et krak, der starter i en del af de finansielle markeder – “det sædvanlige blodbad” som Bank of Americas administrerende direktør, Brian Moynihan, tørt udtrykte det i en advarsel til den økonomiske klub i New York den 5. juni. Han burde vide det: BoA er den største gearede långiver siden sammenbruddet af alle megabanker, og har solgt sin “junk-gæld” til ikke-banker som private kapital- og hedgefonde, hvilket nu “bekymrer” Moynihan.

Endnu et finansielt krak vil knuse realøkonomierne i Europa og USA, som endnu ikke er blevet genoprettet, og efterlade dem

fuldstændigt ødelagte. De "Fire Love", som Lyndon LaRouche kaldte en presserende nødvendighed den 8. juni 2014, må vedtages hurtigt nu – i særdeleshed Glass/Steagall-adskillelsen af kommercielle banker fra det spekulative kasino og udstedelsen af store mængder af national kredit til ny, høj energitæt og højteknologisk grundlæggende økonomisk infrastruktur.

Den russiske præsident Vladimir Putins nøgterne kommentarer til St. Petersburgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) var vigtige: Den korte globale vækst (gennem flere alvorlige kriser) efter afslutningen af Den kolde Krig sluttede resolut med den globale krise i 2008-09, og siden da er påstået "BNP-vækst" afkoblet fra væksten i handel med fysiske varer, der næsten ikke er øget. "Kvantitativ lempelse og andre foranstaltninger undlod at løse problemerne og skubbede dem kun ud i fremtiden." Ved at vende tilbage til den politik nu, bekræfter centralbankerne, at Putin har ret.

Lyndon LaRouche sagde i en videoptaget tale til en konference i Rusland på bunden af det økonomiske sammenbrud i 2009 efter den finansielle krise, at kun et nyt kreditsystem – ikke et monetært, men et kreditsystem – kunne iværksætte et reelt økonomisk opsving. Teksten til disse bemærkninger, "Aftale blandt fire magter kan afværge et totalt sammenbrud", offentliggøres i den 14. juni, 2019-udgaven af Executive Intelligence Review. Ved at identificere de initiativtagende magter som Kina, Rusland, USA og Indien, specificerede LaRouche: "Menneskehedens fremtid, selv om det er nogle generationer borte, afhænger nu af udviklingen af Månens kolonisering som et produktionscenter for at bygge dele af udstyr, der vil bringe mennesket videre til koloniseringen af Mars. Dette vil være en grundlæggende ændring i karakteren af menneskets tilsyneladende skæbne i løbet af denne periode". Denne "videnskabelige drivkraft" for kreativitet og produktivitet udgjorde en anden af LaRouches økonomiske "Fire Love" i 2014.

De store projekter på Jorden og i Solsystemet er der til at blive gennemført med et nyt kreditsystem; Kina har med sit Bælte- og Vejinitiativ iværksat processen. I USA ligger de store projekter umiddelbart foran os i udviklingslandene Mexico og Mellemamerika, og er allerede blevet foreslået i en eller anden form til Trumps regering. For at gennemføre dem – og for at forhindre det ødelæggende forestående finanskrak – kræves der et nyt kreditsystem fra de fire magter, som LaRouche foreslog det.

Efter folketingsvalget: Tak for jeres stemmer og hvor går vi videre fra her. Se også diskussionen. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion:

Lyd:

LaRouche siger: USA og Kina må samarbejde – i rummet, om fusionskraft og store udviklingsprojekter.

Den 4. juni (EIRNS) – Hvad der i dag synes at være det største økonomiske og strategiske problem i verden blev tydeligt fremlagt af Lyndon LaRouche for 22 år siden i en vigtig offentlig præsentation. LaRouche sagde den 10. maj 1997: De Forenede Stater og Kina er de to nationer hvis forhold er mest relevant for menneskehedens fremtid i det 21. århundrede; de må samarbejde for at fremme den økonomiske udvikling på verdensplan.

I eftermiddag, blot dage før der i New York skal afholdes en mindehøjtidelighed til erindring om LaRouches liv og arbejde, understregede hans kone, Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, dette faktum. Hun sagde, at mellem denne LaRouche-erindringsdag den 8. juni og G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni – hvor præsident Donald Trump sandsynligvis vil mødes med Kinas præsident Xi Jinping samt Ruslands præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi – må rigtig mange ledende skikkelser træde frem og stærkt tale for en politik for samarbejde og udvikling mellem USA og Kina. Disse fire magter kan rent faktisk arbejde sammen i regi af et nyt internationalt kreditsystem for store infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling af udviklingssektoren. Men forholdet mellem Amerika og Kina, der, som Zepp-LaRouche sagde, nu “blæser i vinden”, er det der skal rettes op på.

“Alternativet” er at tro på propaganda og slutte sig til krigspartiet, som ønsker supermagtskonflikter, endog krig, i stedet for udvikling. For mindre end to år siden vidste

millioner af amerikanere, at præsident Donald Trump ønskede et godt samarbejdsforhold med Kina og støttede ham 100% i det. Millioner andre vidste, direkte eller indirekte, hvilke hastige økonomiske og videnskabelige fremskridt Kina har gjort, hvor mange millioner mennesker man har bragt ud af fattigdom. To år senere tror mange af disse millioner på en krigspropaganda så vanvittig, at de tror på, at kinesiske virksomheder fremstiller S-togvogne til at udspionere dem.

For tre år siden respekterede millioner af amerikanere Ruslands præsident for at hjælpe med at bringe præsident Barack Obama ud af krigen i Syrien – en krig amerikanerne overvejende modsatte sig. Krigspartiet, ledet af britiske og amerikanske efterretningsorganer, der angriber præsident Trump, udbasunerede anti-russisk propaganda igennem tre år. Det er nu blevet afsløret som et kupforsøg mod præsident Trump af det Britiske Imperium og dets krigsparti. Hvorvidt præsidenten krævede tilfredsstillelse i Storbritannien, ved at stille skarpe spørgsmål om de personer der pressede på for at vælte ham, "blæser i vinden" på nuværende tidspunkt.

Lyndon LaRouche bemærkede også ofte, at nogle mennesker er udstyret med et indre kompas og handler ud fra egen viden og overbevisninger, mens der er mange, der er orienteret imod andre, og forsøger at sige hvad de tror andre forventer at høre fra dem. Denne form for propaganda virker på den måde. Den amerikanske udenrigsminister fortalte en stor schweizisk avis, at hvis man har en kinesisk fremstillet mobiltelefon, går al ens information direkte til lederen af det kinesiske kommunistparti!

De der vælger – lige pludselig – at tro på sådanne ting, kan glemme nye infrastrukturprojekter i USA eller rimelige priser for landbrugsafgrøder eller at genoplive et bemandedt Måneprogram og derefter til Mars, eller et gennembrud for fusionsenergi. Krigspartiet har ingen interesser i disse henseender.

Hvad det amerikanske præsidentskab skal blive til – hvad angår samarbejde eller konfrontation med de øvrige ledende videnskabelige og økonomiske stormagter – på dette G20-møde mellem stats- og regeringscheferne om tre uger – blæser også i vinden. Det er op til os.

G20 – gør det til et vendepunkt for menneskeheden

Den 3. juni (EIRNS) – I denne juni måned står verden over for det store paradoks i vor tid: På den ene side spredes truslen om flere kriser, som er ude af kontrol på flere fronter, både økonomisk og strategisk; og på den anden side samles verdens ledere 28.-29. juni til G20-topmødet i Osaka – centrum for verdens største samarbejdsprojekt i historien, i Bælte- og Vej-Initiativet.

I USA bliver det Demokratiske Parti drevet af Robert Muellers luskeede pressekonference og af de stadig mere psykotiske yderliggående demokratiske partimedlemmer (herunder de fleste kandidater, der stiller op til præsidentvalget) for at binde Kongressen og den daglige nyhedscyklus til en rigsretssagskampagne. Samtidig bliver det desperate behov for Kongressens ageren for at håndtere den katastrofale ødelæggelse som følge af oversvømmelserne på tværs af de centrale landbrugsområder, sammen med et næsten totalstop for landbrugets omsætning til Kina på grund af den eskalerende handelskrig, bremset af den dysfunktionelle Kongres. Eventuelle langsigtede løsninger på den økonomiske boble eller det massive infrastrukturelle underskud bliver ikke engang

overvejet.

I Europa er EU tæt på opløsning, med regeringsomvæltninger i Storbritannien, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Østrig m.fl. Det Grønne Partis sejr i næsten alle større byer i Tyskland i sidste måneds Europaparlamentsvalg indvarsler Tysklands undergang som en industriel og videnskabelig nation, gennem en selvdestruktiv proces, der er endnu strengere end den modbydelige Morgenthau-plan, der havde til hensigt at afindustrialisere Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Og alligevel har Trump-regeringens justitsministerium, under justitsminister William Barr, iværksat en ubegrænset undersøgelse af den egentlige rod til alle disse problemer: Det Britiske Imperium og dets aktiver i USA, som troede de kunne vælte en præsident, hvis "forbrydelse" var at fremme venlige forbindelser med Rusland og Kina. De neokonservative og Wall Street-operatører, der omgiver præsidenten, har gjort alt hvad der stod i deres magt for at blokere Trumps hensigter: Nægter at følge hans ordrer om at trække sig ud af Syrien og Afghanistan; fremkalder kriser i Venezuela, Iran og Nordkorea med den hensigt at overvinde Trumps afvisning af krige for regimeskifte; fejlagtige anklager mod Kina for at løbe fra foreslåede handelsaftaler med henblik på at undergrave en næsten afsluttet aftale; og kolportering af den "store løgn" i Mueller-rapporten, at Rusland blandede sig i 2016-valget.

Og alligevel er en løsning ligetil. Trump har til hensigt at mødes personligt med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på G20-topmødet – netop de fire verdensledere, som Lyndon LaRouche identificerede som den nødvendige kombination til at erstatte det affældige Britiske monetære system med et globalt kreditsystem for at udnytte det enorme udviklingspotentiale for en udvidet Ny Silkevej – som titlen på EIR's særlige rapport formidler: "Den Nye Silkevej bliver Verdens Landbro". Det er kun ved at handle personligt, ansigt til ansigt med andre verdensledere, at Trump potentielt kan handle på

LaRouche-programmet.

I de tre uger op til G20-topmødet, må der ske en fuldstændig mobilisering af nationer og enkeltpersoner for at skabe det nødvendige gennembrud. Mindehøjtideligheden for Lyndon LaRouche lørdag den 8. juni på Manhattan, og underskriftsindsamlingen for at overbevise Trump om at frifinde LaRouche er udgangspunktet for denne mobilisering.

Trump, Barr tager kraftige skridt imod kupmagerne, men spændinger i forhold til Kina truer

Den 2. juni (EIRNS) – Præsident Donald Trump ankommer til London den 3. juni, hvor han har lejlighed til direkte at udfordre de kriminelle handlinger af de britiske imperialistiske operatører, hvis fejlslagne indsats for at afsætte USA's præsident nu er eksponeret for offentligheden. Denne forbrydelse matcher tidligere forbrydelser begået af 'Perfidious Albion' (perfide Storbritannien, red.) mod USA og det Amerikanske System siden frihedskrigen, herunder krigen i 1812 og den britiske sponsorering af konføderationen i borgerkrigen. Den kendsgerning at det Britiske Imperium har udført flere mord på amerikanske præsidenter, herunder på JFK, kræver, at de britiske efterretningsoperatører, der dirigerede det mislykkede kup, herunder tidligere direktør for MI6 Richard Dearlove og daværende GCHQ-direktør Robert Hannigan, offentligt og højlydt identificeres og fordømmes – noget, som

Lyndon LaRouche fremholdt som den "kunstige fordel" opnået ved en forhånds-identificering af den egentlige 'kontrollør' af en potentiel snigmorder.

Trump har trods alt offentligt identificeret briterne og Five Eyes-medlemmet Australien som centrale aktører i kuppet. Med hensyn til hans statsbesøg har EIR nu udarbejdet "Syv spørgsmål og krav, som Præsident Trump burde fremsætte overfor sine britiske værter, hvis noget som helst efterretningssamarbejde skal fortsætte"; dette dækkes i dagens 'EIR Daily Alert'.

En afsløring af det Britiske Imperiums historiske rolle i bestræbelserne på at genoprette kontrollen over dets tidligere amerikanske koloni har aldrig været mere presserende eller mere gennemførlig. Det amerikanske folk har fået øjnene op for denne virkelighed på grund af den åbenlyse britiske had – og de skjulte handlinger – mod Donald Trumps præsidentskab. Mennesker med god vilje, som for eksempel patrioter i deres respektive nationer, må gøre alt hvad der står i deres magt for at hjælpe med at afsløre dette onde uvæsen og afslutte eksistensen af imperialismen og geopolitik i verden en gang for alle.

Nødvendigheden for denne indsats ses af den voksende fare for konfrontation mellem Kina og Trump-regeringen, på trods af Trumps personlige erklæring om at han ønsker gode forbindelser med Xi Jinping og Kina. Tiltrædende forsvarsminister, Patrick Shanahan, der talte ved 'Shangri-La Dialogue' i Singapore den 1. juni, fremsatte en række løgnagtige angreb mod Kina, med kun få formildende udsagn der lagde op til samarbejde. Han fordømte Kina som en "uregerlig aktør", der udfordrer den "regionale orden" og er "den største trussel mod landenes vitale interesser i hele regionen", idet han gik i detaljer med flere beskyldninger fra den hysteriske kampagne der foregår i USA og Storbritannien i dag, imod alt hvad der er kinesisk.

De andre nationer i Asien mener selvfølgelig ikke, at Kina er en trussel, men hilser Kinas opstigning – og de store fordele ved det nye paradigme, der tilbydes af Bælte- og Vej-Initiativet – velkommen, på trods af “instruktionerne” fra Vesten om, at de skal tage USA’s parti mod Kina og undgå den “rovgriske økonomi og aftaler om gæld for suverænitet” (Shanahans ord), der kommer fra Kina.

Faren er stor. Den kinesiske forsvarsminister, General Wei Fenghe, henvendte sig til det samme forum i Singapore i dag. Han begyndte: “Menneskeheden står ved en skillevej”, idet han modstillede “Xi Jinpings store vision om at opbygge et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden” med Shanahans forsøg på at genoprette “militære blokke” og åbenlyst forsøge at “undergrave andres interesser”. General Wei udtalte: “Se verden med et åbent og rummeligt sind, og der vil være venner og partnere overalt. Se verden med et smalt og afvisende sind, og der er kun fjender og modstandere. Dette er en selvopfyldende profeti.”

Kinas statsråd udgav også i dag en hvidbog om “Kinas holdning til de kinesisk-amerikanske økonomiske og handelsmæssige konsultationer.” I hvidbogen afviser Kina kraftigt beskyldningerne fra de amerikanske handelsforhandlere, Robert Lighthizer og Steven Mnuchin, om at Kina ikke har honoreret aftaler, eller at Kinas utrolige fremskridt alene skyldes tyveri af teknologier fra Vesten. Hvidbogen fortsætter: “Handelskrigen har ikke ‘gjort Amerika stort igen.’ Ikke desto mindre opfordres der til fornyede forhandlinger.

Den kommende måned, der leder frem til G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni, er et afgørende øjeblik i menneskehedens historie. Statsoverhovederne for de fire store civilisationer, der af Lyndon LaRouche er identificeret som “De Fire Magter”, vil alle være til stede – Kina, Rusland, Indien og USA (der repræsenterer destillationen af det bedste fra den europæiske civilisation). Trump har antydnet, at han agter at mødes med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på dette topmøde.

Det er denne gruppering, som LaRouche identificerede som værende det nødvendige minimum til at udgøre en Ny Bretton Woods-konference; at etablere et nyt globalt kreditsystem; en konference, der kan erstatte det fallerede London-baserede monetære system; skabe et nyt paradigme med et win-win samarbejde, der vil erstatte det nuværende 'anglo-hollandske' liberale system for evigt.

Der vil blive afholdt en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni i New York City. Der kunne ikke være en mere passende begivenhed for at ære hans minde, end at de fire stormagtsledere mødes for at starte processen med at udforme det nye paradigme. Hvis Trump ville bekendtgøre Lyndon LaRouches frifindelse i denne historisk gunstige måned, ville potentialet for det nye paradigme blive betydeligt forøget.